

1. ULUSLARARASI LİSANSÜSTÜ ÖĞRENCİ KONFERANSI 21. YY'DA GÜVENLİK VE BARIŞIN İNŞASI

ÖZET BİLDİRİ KİTAPÇIĞI

İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ

1. ULUSLARARASI LİSANSÜSTÜ ÖĞRENCİ KONFERANSI: 21. YY.DA GÜVENLİK VE BARIŞIN İNŞASI

Editörler

Prof. Dr. Ragıp Kutay Karaca
Dr. Öğr. Üyesi Murat Jane

Katkıda Bulunanlar

Dr. Öğr. Üyesi Filiz Katman
Arş. Gör. Büşra Doğru
Arş. Gör. Seda Fikriye Yılmaz
Arş. Gör. Onur Yılmaz

Kapak ve Sayfa Tasarımı

İAÜ Görsel Tasarım Birimi

Yayın Tarihi

2022

Yayın Yeri

İstanbul

E-ISBN

978-625-7783-47-7

Copyright © İstanbul Aydın Üniversitesi

Bu yapının tüm hakları saklıdır. Yazılar ve görsel malzeme
izin almadan tümüyle veya kısmen yayımlanamaz.

İÇİNDEKİLER

Başkandan.....	2
Rektörden.....	3
Editörlerden.....	4
Konferansın Amacı.....	5
Kurullar.....	6
Konferans Programı.....	8
Bildiri Özetleri.....	14

BAŞKANDAN

İstanbul Aydın Üniversitesi kuruluşundan beri “Aydınlık bir geleceğe” sloganı ile gençlerimizin geleceğine yönelik çalışmaları desteklemekte; akademik, teknolojik ve sosyal gereksinimleri başta olmak üzere öğrencilerimize dünya standartlarında eğitim almaları için gerekli bütün alanlarda her türlü imkânı sağlamaktadır. Bilgisayar laboratuvarları, dijital çağın gereklerine uygun olarak donatılmış radyo, televizyon ve fotoğraf stüdyoları, son teknolojiyle yapılandırılmış sağlık laboratuvarları, geleceğin mühendislerinin yaratıcı çalışma yapmalarını sağlayacak mekanik ve teknik atölyeler bu imkanlardan sadece bir kısmını oluşturmaktadır. İmkanların ve eğitim kalitesinin bir yansıması olarak İstanbul Aydın Üniversitesi Quacquarelli Symonds'ın araştırmasına göre dünyanın en iyi üniversiteleri arasında ilk bine girerek önemli bir başarı elde etmiştir.

Yukarıdaki imkanların ve başarının yanı sıra İstanbul Aydın Üniversitesi 3321 yüksek lisans, 353 doktora olmak üzere toplamda 3674 öğrencisiyle lisansüstü eğitimde de önemli bir görev üstlenmektedir. Bu önemli görevle tutarlı olarak üniversitemiz bünyesinde pek çok bilimsel etkinlik düzenlenmektedir. Bu çerçevede İstanbul Aydın Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, İAÜ Global Barış ve Demokrasi Araştırmaları Uygulama ve Araştırma Merkezi (GLOBDEM) tarafından, İAÜ Enerji Politikaları ve Piyasaları Uygulama ve Araştırma Merkezi (EPPAM) ve Diploması Araştırmaları Derneği (DARD) paydaşlığında 23-24 Mayıs 2022 tarihinde ilki düzenlenecek olan 21. Yüzyılda Güvenlik ve Barışın İnşası temalı İstanbul Aydın Üniversitesi 1. Uluslararası Lisansüstü Öğrenci Konferansı, yüksek lisans ve doktora öğrencilerinin bilimsel çalışmalarını akademik bir platformda buluşturmaları için önemli bir işlev üstlenmiştir. Sosyal bilimler alanında bütün genç bilim insanlarına açık konferansın gelenekselleşerek lisansüstü öğrencileri için önemli bir platform haline geleceğine inanıyorum.

Konferansın hazırlık aşamasında Lisansüstü Eğitim Enstitümüz, İAÜ GLOBDEM, İAÜ EPPAM, DARD ve konferans düzenleme kurulu başta olmak üzere emeği geçen herkesi tebrik eder, çalışmalarında başarılar dilerim.

Doç. Dr. Mustafa AYDIN
İstanbul Aydın Üniversitesi Mütevelli Heyet Başkanı

REKTÖRDEN

Son yıllarda eğitim sisteminde yaşanan hızlı değişim ve dönüşüm beraberinde yeni fırsatları ve sorumlulukları getirmektedir. Genç bir nüfusa sahip ülkemizde geleceğin bilim insanlarının enerjilerini ülkemizin geleceğine yönelik katkıya dönüştürmek öncelikli ödev haline gelmiştir. Bu ödev şüphesiz üniversitelere de önemli sorumluluklar yüklemektedir.

Gençlerin aldıkları eğitimle birlikte eğitim süreci devam ederken akademik çalışmalarda yer almaya başlaması hepimizin önceliği haline gelmiştir. Bu doğrultuda; projeler, akademik yayınlar, sempozyumlar, paneller ve konferanslar başta olmak üzere pek çok etkinliğin odak noktası gençler olmaktadır. Lisansüstü eğitimde yüksek lisans ve doktora öğrencilerinden bilimsel çalışmalar beklenmekte ve bu çerçevede İstanbul Aydın Üniversitesi öğrencileri üretimde bulunmaları için teşvik etmektedir.

Akademik kariyerinin henüz ilk aşamasında olan geleceğin bilim insanlarına çalışmalarını sunabilecekleri platformlar sağlamak İstanbul Aydın Üniversitesi'nin öncelikleri arasındadır. 21. Yüzyılda Güvenlik ve Barışın İnşası temalı İstanbul Aydın Üniversitesi 1. Lisansüstü Öğrenci Konferansı yüksek lisans ve doktora öğrencilerinin bildirimlerini bilimsel bir platformda sunmaları açısından önemli bir görev üstlenmektedir. 23-24 Mayıs 2022 tarihlerinde ilki düzenlenecek olan konferansta emeği geçen başta Lisansüstü Eğitim Enstitümüz, İAÜ Global Barış ve Demokrasi Araştırmaları Uygulama ve Araştırma Merkezi (GLOBDEM), İAÜ Enerji Politikaları ve Piyasaları Uygulama ve Araştırma Merkezi (EPPAM) ve Diplomasi Araştırmaları Derneği (DARD) olmak üzere herkese teşekkür eder, konferansımızın akademik kariyerinin başındaki genç araştırmacılara ufuk açmasını dilerim.

Prof. Dr. Yedigâr İZMİRLİ
İstanbul Aydın Üniversitesi Rektörü

EDİTÖRLERDEN

Günümüzde güvenlik algısı, uluslararası sistemin değişken doğasının bir sonucu olarak devlet merkezli geleneksel odağından sıyrılarak daha geniş ve derin bir zemine oturmuştur. Dolayısıyla çağımızın gerçeklikleri; güvenlik okumalarını salt askeri meselelere indirgeyerek veya yekpare sınır kontrollerinden/savunmasından ibaret olmadığını göstermektedir. Göç, insan hakları, salgın hastalıklar (SARS, COVID-19), küresel terörizm gibi Soğuk Savaş sonrası dönemin tehditleri uluslararası sistemi kompleks bir hale getirmiştir. Güvenliğin değişen doğasına hazırlıklı olmanın ön koşulu şüphesiz ki yeni tehditleri tanımak ve anlamlandırmaktır. Bu hususta özellikle akademisyenlere önemli sorumluluklar düşmektedir.

Bu çerçevede günümüz güvenlik alanlarını iyi analiz ederek barışın kurulmasını ve daha yaşanabilir bir dünya hayalini yakalamak adına gerçekleştirdiğimiz 21.yy'da Güvenlik ve Barışın İnşası temalı İstanbul Aydın Üniversitesi 1. Lisansüstü Öğrenci Konferansı'nı yurt içinden ve yurtdışından birçok genç bilim insanının katılımıyla gerçekleştireceğiz. Lisansüstü eğitimde genç akademisyen adaylarının dünya vizyonlarına ve çalışmalarına yer veren konferansların sağladığı imkânların ve faydaların farkında olarak İstanbul Aydın Üniversitesi 1. Lisansüstü Öğrenci Konferansı'nı düzenliyoruz. Sosyal bilimlerle ilgilenen geleceğin akademisyenlerine ev sahipliği yapacağına yürekten inandığımız konferansımız ilk kez düzenlenmesine rağmen pek çok genç akademisyen adayının ilgisini çekmiştir. Bu husus gelecek için bizleri motive etmekte, daha iyisi için düşünmeye sevk etmektedir.

Konferansımızda emekleri olan üniversite mütevelli heyetine ve yönetimine, Global Barış ve Demokrasi Araştırmaları Uygulama ve Araştırma Merkezi (GLOBDEM) ve Lisansüstü Eğitim Enstitüsü'ne, paydaşlarımız olan Enerji Politikaları ve Piyasaları Uygulama ve Araştırma Merkezi (EPPAM)'ne ve Diplomasi Araştırma Derneği (DARD)'ne konferans düzenleme kuruluna, danışma kuruluna, bilim kuruluna ve elbette bildirileri ile konferansın oluşmasında pay sahibi olan katılımcılara, katkı sağlayan tüm öğretim üyelerine ve katılımlarıyla bizi yalnız bırakmayan herkese teşekkür ederiz.

Prof. Dr. R. Kutay KARACA

Dr. Öğr. Üyesi Murat JANE

KONFERANSIN AMACI

Ana teması güvenlik ve barış olan konferansımızın amacı; dünyanın çeşitli bölgelerinde güvenlik ve barışı tehdit eden unsurları ele almak suretiyle olası çözüm önerilerini tartışmak ve bu alana katkı vermek isteyen, akademik hayatın başında yer alan lisansüstü öğrencilerinin 21. yy.da güvenlik ve barışın inşasına ilişkin yaklaşım ve çözüm önerilerini ifade edecekleri akademik bir zemin oluşturmaktır.

KURULLAR

DÜZENLEME KURULU (SEKRETERYA)

Prof. Dr. R. Kutay KARACA (İstanbul Aydın Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Müdürü) (Düzenleme Kurulu Başkanı)

Dr. Öğr. Üyesi Murat JANE (İstanbul Aydın Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü Öğretim Üyesi / İAÜ GLOBDEM Müdürü)

Arş. Gör. Büşra DOĞRU (İstanbul Aydın Üniversitesi İngiliz Dili ve Edebiyatı Bölümü Araştırma Görevlisi/ İAÜ GLOBDEM Üyesi)

Arş. Gör. Onur YILMAZ (İstanbul Aydın Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü Araştırma Görevlisi/ İAÜ GLOBDEM Üyesi)

Arş. Gör. Seda Fikriye YILMAZ (İstanbul Aydın Üniversitesi İngiliz Dili ve Edebiyatı Bölümü Araştırma Görevlisi/ İAÜ GLOBDEM Üyesi)

DANIŞMA KURULU

Prof. Dr. Barış ÖZDAL (Bursa Uludağ Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü Öğretim Üyesi, Diplomasi Araştırmaları Derneği Başkanı)

Prof. Dr. R. Kutay KARACA (İstanbul Aydın Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Müdürü)

Doç. Dr. Kader ÖZLEM (Bursa Uludağ Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü Öğretim Üyesi, Diplomasi Araştırmaları Derneği Genel Sekreteri)

Doç. Dr. Mehmet BARDAKÇI (İstanbul Aydın Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü Öğretim Üyesi)

Doç. Dr. Mehmet Cem OĞULTÜRK (İstanbul Aydın Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölüm Başkanı)

Doç. Dr. Öner AKGÜL (Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü Öğretim Üyesi, Diplomasi Araştırmaları Derneği Üyesi)

BİLİM KURULU

Prof. Dr. Barış ÖZDAL (Bursa Uludağ Üniversitesi)

Prof. Dr. Celal Nazım İREM (İstanbul Aydın Üniversitesi)

Prof. Dr. Ferhat PİRİNÇÇİ (Bursa Uludağ Üniversitesi)

Prof. Dr. Fırat PURTAŞ (Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi)

Prof. Dr. Ömer Göksel İŞYAR (Bursa Uludağ Üniversitesi)

Prof. Dr. Rabia AKHTAR (University of Lahore)

Prof. Dr. Türel YILMAZ ŞAHİN (Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi)

Prof. Dr. Yalçın SARIKAYA (Giresun Üniversitesi)

Doç. Dr. Efe BAŞTÜRK (Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi)

Doç. Dr. Fabio GRASSI (Roma Sapienza Üniversitesi)

Doç. Dr. İhsan Ömer ATAGENÇ (Kırklareli Üniversitesi)

Doç. Dr. Mehmet Cem OĞULTÜRK (İstanbul Aydın Üniversitesi)

Doç. Dr. Sevinç RUINTAN (Bakü Devlet Üniversitesi)

Doç. Dr. Sezgin KAYA (Bursa Uludağ Üniversitesi)

Dr. Öğr. Üyesi Canan TERCAN (İstanbul Aydın Üniversitesi)

Dr. Öğr. Üyesi Filiz KATMAN (İstanbul Aydın Üniversitesi)

Dr. Öğr. Üyesi Hazar VURAL JANE (İstanbul Aydın Üniversitesi)

Dr. Öğr. Üyesi Meşti İSMAİLOV (Bakü Devlet Üniversitesi)

Dr. Öğr. Üyesi Neslişah Leman BAŞARAN LOTZ (İstanbul Aydın Üniversitesi)

Dr. Öğr. Üyesi Pelin KILINÇARSLAN (İstanbul Aydın Üniversitesi)

Dr. Öğr. Üyesi Turan ÇAĞLAR (İstanbul Aydın Üniversitesi)

Dr. Giovanni ERCOLANI (Murcia Üniversitesi)

Dr. Magdalena KUMELSKA KONIECKO (Olsztyn, Warmia ve Mazury Üniversitesi)

Dr. Sinem SONSAAT HEGELHEIMER (Iowa Devlet Üniversitesi)

KONFERANS PROGRAMI

23 Mayıs 2022 Pazartesi

Açılış Oturumu (A Blok A Konferans Salonu)

09:30-10:30

Doç. Dr. Mustafa AYDIN (İAÜ Mütevelli Heyet Başkanı)

Prof. Dr. R. Kutay KARACA (İAÜ Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Müdürü)

Keynote Speaker

Doç. Dr. Murat Necip ARMAN (Aydın Adnan Menderes Üniversitesi)

1. Oturum (A Blok A Konferans Salonu)

10:30-12:00

Oturum Başkanı: Doç. Dr. Mehmet BARDAKÇI

**Ekin Deniz UYGUN - Değişen Avrupa Savunma ve Güvenlik Anlayışı
Dinamiği: Fouchet Planı ve Avrupa Birliği Anlaşması**

**Hande MEZGİL - Koronavirüs Salgın Krizi: Avrupa Birliği ve Dünya Sağlık
Örgütü Etkinliklerinin Karşılaştırılması**

**Onur GÜREL - 2015 Yılı Sonrası Avrupa Parlamentosu'nun Düzensiz Göç,
Terör ve Sınır Güvenliği ile İlgili Gelişmelere Bakış Açısı**

**Somayeh MOGHADAM - Avrupa Birliği'nin Güvenlikleştirme Kapsamında
Corona Virüsle Mücadelesi**

Kahve Arası

12:00-13:00

2. Oturum (A Blok A Konferans Salonu)

13:00-14:30

Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi Alihan LİMONCUOĞLU

Gizem ERTÜRK ve Nursena DİNÇ - *Security Practices of The European Union on Migration: An Analysis of The Frontex Within The Framework of Biopolitics*

Cavit Emre AYTEKİN ve Mehmet Akif OKUR - *Putting Mediation in The Right Place in IR: A Critical Literature Review For International Mediation*

Merve Müge ŞENGÜL - *There The Arctic Goes into The Cold War: A Future Scenario*

Tamana AHMADI - *Role of NATO in the Ukrainian Crisis: NATO Conflict Management Strategies*

(D Blok Mavi Salon)

13:00-14:30

Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi Emre Metin BİLGİNER

Zehra AYDIN İŞCAN - *Bir Uluslararası İlişkiler Teorisi Olarak Transcend Yaklaşımı*

Handan YILMAZ - *Uluslararası Örgütlerin Stratejik Teorilerle Güvenlik ve Barışa Karşı Yaklaşımları*

Alper DEMİRÖZ - *Liberalizm ve Realizm Ekseninde Terörizm ve Güvenlik Kavramlarına Teorik Yaklaşımlar*

Kahve Arası

14:30-15:00

3. Oturum (D Blok Mavi Salon)

15:00-16:30

Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi Mehmet Turan ÇAĞLAR

Önder KARA - İnsan Güvenliği Dış Politika İlişkisini Anlamak: Kanada, Japonya ve Türkiye Örnekleri

Ömer Faruk ÇELİK - Özel Askeri Şirket Kullanımındaki Artışın Yedi Nedeni

Gözde ÇAĞLAR - Göçün Güvenlikleştirilmesi ve İnsan Güvenliği Açısından Yol Açtığı Sorunlar

Anıl GÜCÜYENER - Ermenistan Cumhuriyeti'nin Ulusal Güvenlik Stratejileri

(D Blok Turuncu Salon)

15:00-16:30

Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi Canan TERCAN

Zorah AMINPOOR - Causes of Failure of The Implementation of National Action Plan (Nap) 1325 in Afghanistan

Sajjad SAMADI - The Failure of The Doha Agreement to Bring Peace to Afghanistan: Causes and Consequences

Aslıhan YALAZ - The Analysis of the Effects of the Irregular Migration From Afghanistan on European Security

Masood LUDIN ve R. Kutay KARACA - Comparison of Chinese and Indian Influences in Afghanistan with Regards to The Neighborhood Relations

24 Mayıs 2022 Salı

4. Oturum (A Blok A Konferans Salonu)

10:30-12:00

Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi Murat JANE

Fikret BAYKALI - Siber SavaşlarIn Dünyasında Siber Barışın İmkânı

Onur YILMAZ - Siber Uzayda ABD-RF İlişkilerine Realist Güvenlik Perspektifinden Bakış

Emre İNAN - Siber Caydırıcılığın Kapasite Bileşeni: ABD Örneği

Tahsin BÜYÜKYAVUZ - Uluslararası Güvenliğin Sağlanmasında Blokzincir Teknolojisinin Kullanım Alanları ve Gelecek Beklentileri

Kahve Arası

12:00-13:00

5. Oturum (D Blok Mavi Salon)

13:00-14:30

Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi Filiz KATMAN

Buket KAYA - China's Cyber Policy and Its Implications For Development of International Standards

Mark BARROW - Syrian Citizen Journalists and Communication Technologies: Tools in Evading State Repression

Abdullah Metin DURMUŞ - Invasion of Ukraine by Russian Federation: A Blatant Proof Of The Modular System Theory On International Relations

(A Blok A Konferans Salonu)

13:00-14:30

Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi Baturay YURT BAY

Abdul Khalil QARQEEN ve Filiz KATMAN - Taliban'ın Afganistan'da İkinci Hakimiyeti

Sertaç DEMİR KAYA - Afganistan'ın Devletleşme Süreci ve İkinci Taliban Dalgası

Seda Gözde TOKATLI - Çin'in Ekonomik Dayanışma Zemini: Kuşak ve Yol Projesinin Ekonomik Politikası

Furkan YALÇIN - 1962-1991 Arası SSCB-ABD İlişkilerinde Güvenlik

Kahve Arası

14:30-15:00

6. Oturum (D Blok Mavi Salon)

15:00-16:30

Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi Hazar VURAL JANE

Özgür ERDOĞAN - Irak Bağlamında IŞİD Terör Örgütü

Büşra DOĞRU - Amerika Birleşik Devletleri'nin Güvenlikleştirme Pratiği Kapsamında Orta Doğu'da Uyguladığı Nekropolitikaların Analizi

Gökтуğ ÇALIŞKAN - Sahel Jeopolitiği Bağlamında Bölgesel Güvenlik Sorunları ve Silahlı Gruplar

(A Blok A Konferans Salonu)

15:00-16:30

Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi Tuğçe KAFDAĞLI KORU

Aycan Cesim BAŞARAN ve Şeyma TOK - Çatışma Çözümü ve Barış İnşasında Kadın Siyasi Liderler: Angela Merkel ve Jacinda Ardern Örnekleri

Simay S. DOĞAN - Uluslararası Barışın Korunmasında NATO'nun Tamamlayıcı Rolüne Bir Örnek: Kosova Müdahalesi

Zeynep PARALI - Sırbistan'ın Toplumsal Güvenlik Bağlamında Voyvodina Özerk Bölgesindeki Etnik Macarlara Yönelik Politikaları

İsmail Oğuzcan MENTEŞELİ - Toplumlararası Çatışmalarda Sosyal Kimlik Yaklaşımı: Avrupa Birliği Üyeliği Perspektifinde Batı Balkan Devletlerinin Kimlik İnşasının Analizi

Kapanış Oturumu (A Blok A Konferans Salonu)

16:30-17:00

BİLDİRİ ÖZETLERİ

BİR ULUSLARARASI İLİŞKİLER TEORİSİ OLARAK TRANSCEND YAKLAŞIMI

Zehra AYDIN İŞCAN*

ÖZET

Barış ve savaş, Uluslararası İlişkiler disiplinin temel kavramlarıdır. Disiplin, I. Dünya Savaşı'ndan sonra, 'Savaş neden çıktı?', 'Savaşın temel sebepleri nelerdi?', 'Devletlerin birbiriyle savaşma nedeni nedir?', 'Savaşlar nasıl önlenir?', 'Kalıcı barış nasıl tesis edilebilir?' gibi soruların cevaplarını araştırmak üzere varlığını inşa etmiştir. Esasında uluslararası ilişkiler teorileri de savaş ve barış durumlarının şartlarını ortaya koymaya çalışmış ve bu kavramları açıklayabildikleri ölçüde başarılı addedilmişlerdir. Ne var ki barışın bu önemli yerine rağmen Uluslararası İlişkiler içerisinde bir barış modeli ya da teorisi geliştiril(e)memiştir. Her ne kadar Uluslararası İlişkilerin kendisi barış ve savaş kaygıları üzerine kurulmuş olsa da doğrudan bu kavramlar odağında çalışan bir model yoktur. Bu da mevcut teorilerin, karar vericilere barışı sağlamada ve çatışmaları "dönüştürmede" izleyebilecekleri politika önerileri sunamamalarına sebep olmaktadır.

Uluslararası ilişkiler teorileriyle alakalı bir diğer husus da, bu teorilerin 'barış'ı doğru algılamamasıdır. Bu haliyle mevcut teoriler, barışa yeterince katkı sağlamada ve uluslararası çatışmaları (daha spesifik haliyle savaşları) çözümlenmekte kapsayıcı olamamaktadır. Nitekim devletler arasındaki ilişkiler -ve dolayısıyla çatışmalar ya da uyuşmazlıklar- (neo)realist perspektiften bayağılaşmış bir güç ve anarşi söylemiyle, (neo)liberel perspektiften anarşiye rağmen ilişkiler ve kurumlarla açıklanmaya çalışılırken, post pozitivist yaklaşımlar ise genelde bu teorileri eleştiren bir konumda kalmaktadır. Genelde Uluslararası İlişkiler özelde ise uluslararası ilişkiler teorileri; çoğunlukla toplumu ve insanı dışlamakta, sistem ve devlete odaklanmaktadır. Yani ormanı görüp, ormanı oluşturan ağaçları ve o ağaçların dallarını, yapraklarını, üzerlerindeki canlıları görememektedir.

Uluslararası ilişkiler teorilerinin çatışmayı dönüştürücü ve uyuşmazlıkları giderici bir barış modeli sunması gerekmektedir. Bu yöndeki eksiklik, Johan Galtung'un Transcend yaklaşımının alana dâhil edilmesi ile giderilebilir. Transcend yaklaşımı gibi teorilerin uluslararası ilişkiler içerisinde yeniden değerlendirilmesi, alana yeni bir ufuk katacaktır. Transcend yaklaşımının, normatif bir teori olarak alana dâhil edilmesi; devletlerin ve toplumların ilişkilerinin açıklanması ve bu ilişkilerin barışçıl bir zemine oturtulmasında büyük fayda sağlayacaktır. Bu haliyle bu çalışmanın amacı, Transcend yaklaşımını bir barış modeli olarak Uluslararası İlişkiler kazandırmaktır.

Çalışmanın geri kalan kısmında; ilk olarak barış, mevcut kullanılış biçimleri ve pozitif ve negatif barış kavramları üzerinden incelenmektedir. Ardından Transcend yaklaşımı ayrıntısıyla anlatılmaktadır. Sonuç olarak Transcend yaklaşımı, Uluslararası İlişkiler teorileri içerisine bir barış modeli olarak dâhil edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Transcend, Barış, Teoriler, Galtung, Uluslararası İlişkiler

* Doktora Öğrencisi, Marmara Üniversitesi, aydinzhr1@gmail.com

ÖZEL ASKERİ ŞİRKET KULLANIMINDAKİ ARTIŞIN YEDİ NEDENİ

Ömer Faruk ÇELİK*

ÖZET

Soğuk Savaş sonrası başlayan küreselleşme ve liberalleşmesi serüvenin, devletlerin şiddet kullanımındaki tekeline yeni ortaklar çıkarabilecek noktaya gelmesi, şüphesiz modern devletin tanımlarken belirtilmesi gereken en önemli noktası haline gelmiştir. Ortaya çıkan bu yeni tablo, devletlerin askeri faaliyetleri özelleştirme gayreti kadar modern çağın tehditlerinin de geçirdiği dönüşümün bir yansımasıdır. 11 Eylül saldırılarının ardından Irak'ın işgaliyle zirve noktalarından birini yaşayan özel askeri şirketlerin tanımı ve faaliyetleri zaman içerisinde değişmiş, değiştikçe de gelişen bir hal almış bulunmaktadır. Bu bağlamda geline noktada devletlerin konvansiyonel ordularını en son tercih olarak değerlendirdiği, saha da ise her geçen gün artan bir özel askeri şirket kullanımı olduğu görülmüştür.

Çalışma ise tam bu noktada özel askeri şirketlerin kullanımındaki artışın nedenlerini inceleyip ortaya koymayı amaçlamıştır. Yapılan kaynak incelemeleri sonucunda elde edilen bulguların yedi ana başlık altında toplanarak ifade edilmesi uygun görülmüştür. Bu bağlamda özel askeri şirketler çatışma alanlarında "sivil işletme" statüsünde gözükmekte ve personelleri asker olarak değerlendirilmemektedir. Bu durum siyasi maliyetin düşmesine neden olmakta ve tercih sebeplerinden biri haline gelmektedir. İkinci neden ise konvansiyonel bir savaşın getireceği mali yüke kıyasla savaşın ya da operasyonların özel askeri şirketler aracılığı ile daha düşük bütçelerle yapılabileceğinin ifade edilmesi yani ekonomik maliyetin düşürülmesidir. Üçüncü neden özel askeri şirketlere dair uluslararası hukukta bulunan hukuki boşluktur. Bu durum sahadaki operasyonlarda yaşanan hukuk dışı faaliyetlerin herhangi bir siyasi iradeden hesabının sorulamamasını sağlamaktadır. Dördüncü neden devletlerin bir vekâlet aracı olarak özel askeri şirketleri kullanabilmesidir. Ülkeler siyasi çıkarlarını korumak ya da örtülü operasyonlar yapabilmek adına kendileriyle herhangi bir şekilde ilişkilendirilemeyecek özel askeri şirketlerle anlaşmaktadırlar. Beşinci neden olarak ise karşımıza elit seviyede eğitim ve danışmanlık hizmetleri çıkmaktadır. Üst düzey görevlerde bulunmuş personellerin emekli olması ya da istifa etmesiyle çalışmaya başladıkları özel askeri şirketler eğitim ve danışmanlık hizmeti verebilmektedir. Altıncı neden olarak özel askeri şirketlerin istihbarat ve yedek ordu gibi kritik alanlarda devletlere büyük destekler sunacak teknik teçhizat ve personel seviyesine gelmiş olmalarıdır. Yedinci ve son neden ise lojistik ve teknoloji gibi alanlarda devletlerin birçok yükünü özelleştirme yoluyla şirketlere aktarıp ordunun asli işlerine odaklanabilmesi sağlanmakta ve özel şirketlerin ileri teknoloji konusundaki kapasiteleriyle devletlere büyük kuvvet çarpanları ekleyebilmesidir. Ortaya konan bu nedenlerden ötürü özel askeri şirketlerin bundan sonra tercih edilmesindeki artışın devam edeceğinin kesin olduğunu da belirtmek gerekir.

Anahtar Kelimeler: Askeri Şirket, İstihbarat Şirketi, Soğuk Savaş, Özelleştirme, Vekâlet Savaşı

* Yüksek Lisans Öğrencisi, İstanbul Aydın Üniversitesi,
omerfcelik@stu.aydin.edu.tr

ULUSLARARASI BARIŞIN KORUNMASINDA NATO'NUN TAMAMLAYICI ROLÜNE BİR ÖRNEK: KOSOVA MÜDAHALESİ

Simay S. DOĞAN*

ÖZET

Devletler hâlâ sistemin ana aktörleri olarak kabul edilseler de 21'inci yüzyılda uluslararası barış ve güvenliğin temin edilmesi uluslararası örgütler olmadan imkânsız görünmektedir. Soğuk Savaş sırasında bölgesel bir örgüt olarak kurulan ve daha sonra küresel bir örgüte dönüşen NATO'nun (Kuzey Atlantik Anlaşması Örgütü) dünya barışına ve güvenliğine olan katkıları ise 1999 yılında gerçekleştirdiği Kosova müdahalesi ile daha da belirginleşmiştir. Bu makalenin amacı Kosova müdahalesi üzerinden NATO'nun uluslararası barışın ve güvenliğin temin edilmesindeki rolünün araştırılmasıdır. Çalışma boyunca uluslararası barışın ve güvenliğin tesisinde NATO'nun rolünün ne olduğu ve NATO'nun Kosova müdahalesi ile dünya barışı ve güvenliğine katkı sunup sunmadığı sorularına yanıt aranacaktır. Ayrıca Kosova müdahalesi üzerinden NATO'nun etnik temizlik gibi ağır insan hakları ihlallerini engellemedeki başarısı tartışılacaktır. Bu kapsamda Kosova müdahalesi ile uluslararası sistemdeki yerini daha da netleştirmiş olan NATO'nun dünya barışının korunmasına yaptığı katkıların araştırılması bu çalışmanın temelini oluşturmaktadır.

Çalışmada kullanılacak kaynaklar ise internetteki akademik veri tabanları, bilimsel yayın tarama siteleri, medya ve web siteleri arşivleri, resmi web sitelerinden elde edilecek birincil ve ikincil kaynaklar, resmi raporlar ve uluslararası antlaşmalardır. Bu çalışmada veriler içerik analizi ile yorumlanacaktır. Makalede ilk olarak NATO'nun uluslararası sistemdeki konumunun zamanla değişmesine vurgu yapılacaktır. İkinci olarak Kosova müdahalesinin yasalığı, gerekliliği ve meşruluğu tartışılacaktır. Daha sonra ise Kosova müdahalesi üzerinden NATO'nun uluslararası barışın ve güvenliğin korunmasındaki katkısına değinilecektir. Son olarak dünya sisteminde uluslararası örgütlerin etkilerini giderek daha da arttırdığı ve NATO'nun Kosova müdahalesi ile daha da belirginleşen uluslararası barış ve güvenliğe olan katkıları vurgulanarak çalışma bitirilecektir. Çalışmada NATO'nun Kosova müdahalesi ile soykırımı engelleme, terörle mücadele ve söz konusu bölgede barışın yeniden tesis edilmesi gibi birçok konuda uluslararası barış ve güvenliğe katkı sunduğu sonucuna ulaşılabılır.

Anahtar Kelimeler: Uluslararası Barış, İnsan Hakları, Uluslararası Örgütler, NATO, Kosova

* Yüksek Lisans Öğrencisi, Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi,
simaysdogann@gmail.com

SİBER SAVAŞLARIN DÜNYASINDA SİBER BARIŞIN İMKÂNI

Fikret BAYKALI*

ÖZET

21'nci yüzyıldaki teknolojik gelişmelere bağlı olarak iletişim imkânlarının gelişmesi, dünyayı küresel çok sayıda aktörün etkisine açık hale getirmiştir. Söz konusu bu teknolojik gelişmeler aynı zamanda savaşların ve savaşların getirdiği yıkımın gerek nicelik gerekse de nitelik olarak değişip dönüşmesine neden olmuştur. Savaşın ontolojik olarak değişip dönüşmesi literatürde yeni kavramların kullanımını ortaya çıkarmıştır. Siber alanda (cyber space) artan hibrit tehditlerin varlığıyla birlikte inşa olan siber savaş kavramı özellikle uluslararası ilişkiler disiplini içerisinde popüler bir konu olarak halen üzerinde tartışılan bir mefhumdur. Öte yandan, barış çalışmalarının içerisinde önemli oranda karşılıklı bağımlılık ve işbirliğine dayalı olarak üretilen uluslararası barışın korunmasına yönelik tartışmalar, yerini; neorealist teorilerin ağırlıkta olduğu bir akademik camiaya bırakmış gözükmektedir.

Söz konusu çalışma içerisinde, esasen siber barış imkânını tartışmak hedeflenmektedir. Siber barış kavramı ve hatta siber barış çalışmaları, ayrı bir entite olarak, siber savaş kavramının karşısında konumlandırılmayacak olsa da üzerinde çok az durulan bir kavramdır. Bununla birlikte “siber kimliklerimiz”, devletlerin, uluslararası şirketlerin vb. devlet-dışı aktörlerin getirdiği teknolojik tekillik tehdidi altında “siber demokrasi” imkânını tartışmaya izin vermeyecek yeni bir siyasa sunmaktadır. Günümüzde demokrasi kavramı, her ne kadar tartışmalı yerini korusa da teknolojik devrimin getirmiş olduğu yeniliklerle birlikte düşünüldüğünde; konunun siber kimliklerin ve siber demokrasinin içerisinde tartışılabilmesi hususu, siber farkındalığı ve siber barışı tesis edebilecek en temel meselelerden biri olarak öne çıkmaktadır.

Çalışma içerisinde; örnek olaylara yer verilerek, geçmiş silahlı çatışmalar ve teknoloji kullanımına dayanan çatışmalardan da örnekler sunulacaktır. Nitel bir çalışma olup, zaman zaman söylem analizi zaman zaman verilerin sınıflandırılması ve analizine dayandırılacaktır. Betimlemeci bir üslup tercih edilecektir. Çalışmanın temel araştırması; siber savaşların dünyasında siber barış mümkün müdür, sorusuna dayanmakla birlikte siber kimlik tanımı, kategorizasyonu, siber demokrasi türleri gibi kavramların Türkçe literatürde anlamlandırılabilmesi için siber alana ilişkin temel soruları sormak amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Siber Barış, Siber Demokrasi, Siber Terörizm, Siber Savaş, Siber Güvenlik.

* Öğretim Görevlisi, Milli Savunma Üniversitesi, fikretbaykali.ist@gmail.com

ÇİN'İN EKONOMİK DAYANIŞMA ZEMİNİ: KUŞAK VE YOL PROJESİNİN EKONOMİK POLİTİĞİ

“Zengin olmanın ilk adımı yollar inşa etmekten geçer”

Çin Atasözü*

Seda Gözde TOKATLI*

ÖZET

21.yy'da Çin'in uluslararası sistem içerisindeki süreklilik arz eden yükselişi mevcut güç dengelerinin yeniden inşa edilmesine yol açmıştır. Çin'in sistem içerisindeki istikrarlı yükselişi, alternatif işbirliği oluşumları ve yeniden kurulan ittifak ilişkileri sistem içerisinde dönüşümü de beraberinde getirmektedir. Çin yönetimi, Kuşak ve Yol Projesi (KYG) adlı mega proje ile altyapıyı geliştirerek ekonomik entegrasyonu artırmayı; Avrupa, Asya ve Afrika kıtalarını kara ve deniz yoluyla birleştirmeyi ve ticaret ağını genişletmeyi hedefleyen uzun vadeli bir yatırım projesidir. Küreselleşmenin yapı taşı olan bu önemli proje dünya ekonomisinin içerisinde tüm güç bileşenlerinin yer aldığı ve herkesin yararına işleyen bir model olarak önümüze çıkmaktadır. Kuşak ve Yol Projesi tüm üye devletlerin ortak çıkar ve ortak sorumluluk kavramları doğrultusunda engelsiz ticaret ve ulaşımı amaçlarsa, KYG Projesi'ni ortaya çıkaran şartlar ve motivasyon kaynakları Çin lehine işleyen bir projenin yapıtaşlarını ortaya koymaktadır. Bu çalışmada, Çin'in KYG projesi kapsamında ekonomik gücünün siyasi güç parametreleri üzerinde yarattığı etki ve sistem içerisinde yaşanan güç değişimini analiz edecektir. Çin'in Kuşak ve Yol projesi, karşılıklı anlayış ve güveni arttırmaya yönelik kazan-kazan işbirliğini ön plana çıkartması değer-çıkarmak ikilemi çerçevesinde yeniden ele alınması gerektirmektedir. Çin'in KYG projesi kapsamında küresel sistem içerisinde artan önemine önemle vurgu yapılacaktır. KYG projesi her ne kadar alçakgönüllü bir proje olarak lanse edilse de, bu girişimin yayılcı karakteristiği büyük eleştiriler almaktadır. Örneğin, Çin'in bölgeler üzerinde artmaya devam eden etkinliği yeni bir tür emperyalizmin ortaya çıkması yönünde sorularını da beraberinde getirmiştir. Çin'in kendi ihtiyaç ve kaynaklarına cevap araması, kendi para birimi olan RMB'nin uluslararasılaştırılması, aşırı kapasite ve işgücü sorusuna cevap araması eleştiriler arasında yer almaktadır. Çin'in Marshall Planı olarak değerlendirilen KYG Projesi, aynı zaman bir kurtarma paketi olarak da ifade edilmektedir. Çin yönetimi, küresel ekonominin merkezini ve yönünü değiştiren KYG projesi ile yeni hegemonik rekabetin başlamasına da önemli katkıda bulunmaktadır.

Çin, KYG projesi kapsamında gelişmekte olan devletler ile kurduğu işbirliği ilişkisi sonucunda bu devletleri kendisine bağımlı ve ya yarı bağımlı hale getirmekte, yeni iş strateji ağları oluşturmakta ve bu devletler üzerindeki ekonomik temelli işbirliği ilişkisini siyasi, kültürel ve toplumsal alanlara da taşımaktadır. Çin ekonomik ve finansal ilişkileri sonrasında ülkeler ile kurduğu bağ dış politika amaçlarına ulaşmada bir araç görevi görmektedir.

* Kocakoğlu, s.149

* Doktora Öğrencisi, Ege Üniversitesi, sedagözde@hotmail.com

Çin'in dünyada yatırım ve üretim imkânlarını genişletmesine olanak sağlayan KYG girişimi, aynı zamanda dünya üzerindeki etki ve nüfuz alanını genişletmesinde, bölge ülkeler üzerinde daha fazla söz sahibi olmasında ve çok kutuplu dünya düzeni içerisindeki mevcut hâkimiyetini güçlendirmesinde de önemli rol oynamaktadır. Pekin yönetimi, bu kurumlar ve projeler ile alternatif bir düzen kurarken, ABD'nin ve onun merkezinde yer alan uluslararası kurum ve kurallara karşı bir meydan okumaktadır.

KYG projesinin kapsam ve amacını vurgulamak, KYG bağlamında Çin'in politikalarını anlamak, KYG projesi kapsamında ekonomik gücün siyasi güç parametreleri üzerindeki yarattığı etkiyi incelemek ve son olarak KYG projesine yönelik eleştirilere yer vermek çalışma içeriği kapsamında yer almaktadır. Bu çalışmada, KYG kapsamında Çin'in yatırım stratejileri ve ekonomik projeleri incelenirken, bu projelerin toplumsal, siyasi, kültürel ve küresel yapı üzerinde yarattığı dönüşümde ele alınacaktır. Çin, "Kuşak ve Yol" Projesi ile kalkınma stratejilerini diğer ülkelere ihraç ederken, küresel yapıda ki meşru yönetim gücünü de her geçen gün arttırmaktadır. Çin, KYG projesi ile hem bölgesel hem de küresel anlamda hegemonik düzene ortak olma arayışı içerisine girmesi gücün sistem içerisindeki dönüşümünü ortaya koyarken, ekonomik gücün siyasi güç parametreleri üzerindeki önemini de vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: KYG, Çin, Uluslararası Politik Ekonomi, Devlet, Sistem.

IRAK BAĞLAMINDA İŞİD TERÖR ÖRGÜTÜ

Özgür ERDOĞAN*

ÖZET

Bu çalışmamızda Irak ve Şam İslam Devleti (İŞİD) adı verilen İslami yapılı terör örgütünün ortaya çıkış süreci ve günümüzde Irak özelindeki etkileri incelenmiştir. Irak Baas Partisinin uluslararası arenadaki saldırgan tutumu ve rejimin yurt içindeki baskılarıyla ortaya çıkan Sünni-Şii mezhepsel ayrışmaları; ülkedeki ulusal birliğe doğrudan zarar vermiştir. Afganistan'ın SSCB tarafından işgal edilmesiyle, ABD tarafından mücadelede kullanılmak üzere yetiştirilen Radikal İslami düşüncelere sahip mücahitler, işgalin sonlanmasıyla hedeflerini -ABD öncelikli- Batı'ya yöneltmişlerdir. ABD tarihinin en kanlı terör saldırısı olan 11 Eylül 2001 tarihinde gerçekleştirilen saldırılarla birlikte, terör ve terörizm destekçisi ülkelerle mücadele eylem planı oluşturmuş; Afganistan ve Irak işgallerini gerçekleştirmiştir. Afganistan'da El- Kaide finansmanı ile kurulan Tevhit ve Cihat Örgütü (TCÖ), Irak'ın 2003 yılında işgal edilmesiyle birlikte bölgede aktif olarak ABD ve koalisyon güçlerine karşı direnişe katılarak bölgeye adım atmıştır. TCÖ 2004 yılında kendisini El-Kaidenin yapısına katarak Irak el-Kaidesi (IEK) adını almış; 2006 yılında bölgesel yerel grupları bünyesine katarak Irak İslam Devleti (İİD) dönüşümünü yaşamıştır. Bölgede işgal sürecinde kurulan Koalisyon Hükümeti ve işgalin sonlanmasıyla serbest seçimlerle iktidara gelen Nuri el- Maliki'nin Sünnileri siyasetten ve devlet görevlerinden dışlayan kararları, İİD'nin toplumsal tabanını güçlendirmiştir. Irak hükümetinin IEK ile mücadeledeki başarısız olarak adlandırılan adımları ile örgüt bölgedeki gücünü arttırmış; Arap Baharının da etkisiyle Suriye'de ortaya çıkan toplumsal karışıklıklardan faydalanarak eylemlerini Suriye'ye taşımıştır. IEK 2013 yılında Suriye'deki el- Nusra Cephesi(NC) adı verilen grupla birleşerek İŞİD adını almıştır. İŞİD Toplumsal karışıklıklar, yönetsel hatalar sonucu ortaya çıkan tabloda Irak'ın Musul eyaletini ve Suriye'nin Rakka eyaletini de içine alan kara sınırları içerisinde 2014 yılında Hilafetini ilan etmiştir. İŞİD ile mücadelede yerel güvenlik elemanlarının kullanılması ile uluslararası toplumun da mücadelede yer almasıyla, Irak ve Suriye 2017 yılında örgütün elindeki son toprak parçalarını kurtararak zaferlerini ilan etmiştir. Irak'taki İŞİD etkisi elde edilen zaferle bitirilememiş; gerçekleştirilen yerel liderlere saldırılar, altyapı saldırıları, yalnız kurt saldırıları ile hücre yapılanmasına geçtiği değerlendirilmiştir. Çalışmamız bir literatür taraması olup örgüt ile ilgili kaynakların analiz edilmesiyle oluşturulmuştur. İŞİD terör örgütünün “devlet” olarak ortaya çıkma sürecinde neler yaşanmıştır? Irak'ın İŞİD terör örgütüne karşı zafer ilan etmesinden sonra ülkedeki İŞİD etkisi nedir? Sorularına cevap aranacaktır.

Anahtar Kelimeler: İŞİD, Irak, Terörizm, Orta Doğu

* Yüksek Lisans Öğrencisi, İstanbul Aydın Üniversitesi,
ozguuerdogan97@gmail.com

DEĞİŞEN AVRUPA SAVUNMA VE GÜVENLİK ANLAYIŞI DİNAMIĞI: FOUCHET PLANI VE AVRUPA BİRLİĞİ ANLAŞMASI

Ekin Deniz UYGUN*

ÖZET

İkinci Dünya Savaşı'nın bitişiyle birlikte Avrupalı müttefik devletler, ekonomik ve siyasi krizler geçirmiştir. ABD'nin destek vererek yeniden inşa etmeye çalıştığı Avrupa 1950'li yıllardan itibaren öncelikle sektörel daha sonrasında ekonomik entegrasyon içerisine girmiştir. Ancak entegrasyonun ekonomik boyutunun güçlü bir şekilde ilerlemesine karşın çok vitesli Avrupa'da siyasi entegrasyon denemeleri 1990'lara kadar birçok başarısız denemeye ev sahipliği yapmıştır. 1947 yılında Avrupa güvenliği hususunda ilk adım Fransa ve İngiltere arasında Dunkirk Antlaşması ile atılmış, 1948 yılında Batı Birliği Savunma Teşkilatı olarak genişletilmiştir. Teşkilat 1949 yılında NATO ile bütünleştirilerek Batı Avrupa Birliği'ni ortaya çıkarmıştır. Bu tarihten itibaren 1990 Maastricht Anlaşması'na kadar ABD ve NATO ekseninde hareket eden Avrupa güvenliği, Avrupalı devletlerin kendi inisiyatifinde hareket edememiştir. Bu kapsamda Avrupa güvenliğinin NATO hegemonyasından kurtulması gerekliliği görüşü Fransa Cumhurbaşkanı de Gaulle tarafından Fouchet Planları ile birlikte ortaya çıkmıştır. Ancak diğer üye devletler nezdinde kabul görmeyen dış politika ve savunma inisiyatifine sahip birlik fikirleri Maastricht Antlaşması ile birlikte somutlaşmaya başlamıştır. Bu çalışmada 1960'ların konjonktürel yapısı içerisinde gerçekleştirilemeyen siyasi entegrasyonun 1990'larda hangi sebepler ve nedenlerle gerçekleştirilebildiği anlaşılmaya çalışılmıştır. Bu kapsamda karar vericilerin ve ulusal dış politika tercihlerinin siyasi entegrasyonu etkilediği sonucuna ulaşılmıştır. Bunun yanı sıra Maastricht Antlaşması ile resmi olarak başlayan siyasal entegrasyon fikrinin sağlanmasındaki potansiyel engeller belirtilmeye çalışılmıştır. Bu engeller doğrultusunda Avrupa Birliği'nin dış politika ve güvenlik kapsamında NATO'dan bağımsız bir tutum sergileyip sergileyemeyeceği analiz edilmeye çalışılmıştır. Bu kapsamda birlik üye sayısının artması ve farklı dış politika tercihleri olabilecek devletlerin birlik içerisine dahil olması doğrultusunda, birlik içerisinde kullanılan farklılaştırılmış entegrasyon stratejisiyle ortak ve NATO'dan bağımsız bir Avrupa siyasi birliğinin sağlanamayacağı anlaşılmaktadır. Aynı zamanda, günümüzde ortaya çıkan Rusya dış politikasının agresif tutumlarıyla birlikte Avrupa güvenliğinin NATO'dan bağımsız olmayacağı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Fouchet Planı, Maastricht Anlaşması, Savunma, Güvenlik, Avrupa Birliği

* Doktora Öğrencisi, Süleyman Demirel Üniversitesi, ekindenizuygun@gmail.com

SİRBİSTAN'IN TOPLUMSAL GÜVENLİK BAĞLAMINDA VOYVODİNA
ÖZERK BÖLGESİNDEKİ ETNİK MACARLARA YÖNELİK
POLİTİKALARI

Zeynep PARALI*

ÖZET

Soğuk Savaş'ın sona ermesiyle birlikte devlet merkezli ve askeri odaklı güvenlik anlayışına yönelik eleştiriler güvenliği yeniden tanımlama ihtiyacını doğurmuştur. Kopenhag Okulu güvenlik alanına getirmiş olduğu yeni güvenlik yaklaşımıyla güvenliğin alanı genişletilmiştir. Kopenhag Okulu'nun öncülerinden biri olan Barry Buzan'ın güvenliği sektörlere ayırmasıyla birlikte toplumsal güvenlik bu sektörlerin içerisindeki yerini almıştır. Toplumsal güvenlik yaklaşımı, kimlik ve güvenlik arasındaki yakın ilişkinin de incelenmesini gerekli kılmıştır. Bu bağlamda, Soğuk Savaş sonrasında toplumsal güvenlik temelinde ortaya çıkan çatışma ve baskıların birinin kökeninde etnik kimlik olgusu bulunmuştur. Sırbistan'a bağlı Voyvodina bölgesinde yaşayan Macar halkının üzerinde uygulanan Sırp milliyetçiliği bahsi geçen çatışma ve baskılara örnek teşkil eder niteliktedir. Bu çalışmada, öncelikle Kopenhag Okulu'nun oluşumu ve Geleneksel Güvenlik Anlayışı ile birbirinden ayrıldığı noktalar incelenecek, toplumsal güvenliğin kimlik kavramıyla olan ilişkisi analiz edilecektir. Ardından, Voyvodina'nın tarihsel arka planı ve bu bölgede Macarlara yönelik gerçekleşen Sırp milliyetçiliğine bağlı baskılar örneklenerek aktarılacaktır. Dolayısıyla da toplumsal güvenlik perspektifinden bakıldığında Voyvodina'da yaşayan Macar azınlığın üzerindeki Sırp milliyetçiliğine bağlı baskıların ne şekilde ve ne yönde gerçekleştirildiği bu makalenin asıl sorusunu oluşturacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kopenhag Okulu, Toplumsal Güvenlik, Kimlik, Voyvodina, Sırbistan

* Yüksek Lisans Öğrencisi, Aydın Adnan Menderes Üniversitesi,
zeynepparali@hotmail.com

ULUSLARARASI ÖRGÜTLERİN STRATEJİK TEORİLERLE GÜVENLİK VE BARIŞA KARŞI YAKLAŞIMLARI

Handan YILMAZ *

ÖZET

Bu çalışmanın amacı 2. Dünya Savaşı sonrası Avrupa bölgesinde oluşan yeni risk ve tehditlere karşı barışı kurma ve güvenliği sağlama çabalarını analiz etmektir. Çalışmada 2. Dünya Savaşı sonrası Avrupa'da güvenlik anlayışındaki değişim ve dönüşümlerin uluslararası teorilerle desteklenmesi, bu bağlamda yeni güvenlik politikalarının ortaya çıkması ve bu politikaların uluslararası örgütler kapsamında incelenmesi yer almaktadır. Çalışmanın temel argümanı hem 2. Dünya Savaşı hem de Soğuk Savaş sonrasında Avrupa'da oluşan güvenlik boşluğunun giderilmesi, uluslararası örgütlerin güvenlik sistemlerine olan stratejik bakış açıları ve faaliyetleridir. Çalışmada NATO'nun askeri ve politik imkanlarının ne kadar gelişmiş olursa olsun BM, AGİT, AB gibi örgütlerin de ona destek vermesi gerektiği, barışın sağlıklı bir şekilde tesis edilmesinin ortak politika ve iş birliğiyle mümkün olacağı sonucuna ulaşılmıştır. Çalışmanın temel argümanını desteklemek için ise, savaştan sonra savunma stratejileri, barışı kurma çalışmaları ve bunun sürdürülmesi için hipotetik durumların uluslararası teori formuna kavuşturularak yasa haline getirilmesi, uluslararası örgüt ve aktörlerin bir bütünlük içinde bu yasa etrafında ortak politikalar üretmeye çalışması tarihsel bir perspektifle incelenmektedir.

21.yüzyılın küreselleşme nedeniyle kendine ait hem ekonomik hem de politik yapısı, güvenlik ve barışın korunmasını aynı zamanda güçlendirilmesini mümkün kılmıştır. Bunun sürekliliğiyle uluslararası teoriler ve stratejik fikirlerin davranışlara yansımalarıyla mümkün olacaktır. Stratejik düşünce; birey, grup ve toplumların barış karşısındaki tutumunu ve bunu sürdürme konusundaki faaliyetlerinin nasıl ve ne şekilde olacağı sorularına cevap vermektedir. Örneğin realist stratejik düşünce için güvenlik; devletlerin yalnızca kendi güvenlikleri ve kendi çıkarları doğrultusunda şekillenmesidir. Bu güvenlik algısı ise sadece askeri güç kullanımıyla sınırlandırılmıştır. Özellikle 1. ve 2. Dünya Savaşı ile birlikte Soğuk Savaş dönemi ülkeler, askeri güç odaklı bir strateji izleyerek realist anlayışın gerekliliğini yerine getirmiştir. Devletler savaş sonrası artık iş birliği çerçevesinde hareket etmek, uluslararası barış tesisinin kurulması için birlikte düşünmek adına kolektif bir birlik kurmak istemiştir. Bu nedenle realizme tepki olarak idealizm akımı ortaya çıkmıştır. Bu akım çerçevesinde var olan uyuşmazlıkların ve çatışmaların baskıcı rejimler yerine daha demokratik ve devlet liderlerinin sorumluluğunu bildiği bir anlayışa evrilmesi amaçlanmıştır. Uluslararası sistemde diplomasinin daha açık bir şekilde yürütülmesi gerektiği üzerine vurgu yapan idealizm, liberal düşüncelerle desteklenerek rasyonel ve ilerlemeci bir anlayış benimsemektedir.

* Yüksek Lisans Öğrencisi, Avrasya Üniversitesi, handanyilmaz@gmail.com

Fakat ABD ve SSCB arasındaki gerginlik, nükleer silahların teknolojik gelişmelerle birlikte yeni üretimleri ve yayılcı politikaları stratejik düşüncelerin önünü kapatmaya çalışmış ve realist düşüncenin devamlılık gerektirmesini öngörmüştür. Wallerstein Dünya Sistemi Teorisi; batılı ülkelerin gelişmemiş ya da gelişmekte olan ülkeler üzerindeki baskıcı tutumu ve sömürgeci politikaları uluslararası güvenlik sorunlarını daha da tetiklemiştir. Bunun gibi birçok sorunun artık tek başına aşılabilecek problemler olmaması nedeniyle ortak bir yapının önemi anlaşılmıştır.

Sovyetler Birliği ve Amerika Birleşik Devletleri, aralarındaki bloklaşma ve kutuplaşmanın dengesizlik yaratmasının önüne geçmek için uzlaşma yolunu tercih etmiştir. Bu uzlaşmayı kendi çıkarlarını destekleyen, kendi ekonomik, siyasal, yönetsel ve toplumsal parametrelerine ters düşmeyen stratejik düşünce ve uluslararası örgütlerle desteklemişlerdir. Örneğin NATO, yalnızca yeni sürece adapte olmaya çalışmamış bunun yanı sıra diğer üye devletlerin de güvenliğini sağlayacak tedbirler almıştır. Sonrasında yaşanan gerilimler ve bölgesel çatışmalar karşısında BM, AB, AGİT gibi örgütler tek başına yeterli olmadığı için NATO'ya önemli sorumluluklar yüklenmiştir. Her ne kadar Avrupalı devletlerin, uluslararası örgütlerin ve aktörlerin bu krizlerle başa çıkabilecek kapasiteleri olsa da sıcak çatışmalar ya da riskler konusunda NATO ortak savunma ve güvenlik konusunda önemli ve kilit bir isimdir. NATO askeri olanakları nedeniyle özellikle de BM, AB ve AGİT gibi örgütlerin etkinliğini sağlamaktadır. Fakat bu etkinliğin sağlanmasından ziyade birbirlerini tamamlayacak bir güç olmaları öncelik olursa barışın tesisi o kadar da güç olmayacaktır.

GÖÇÜN GÜVENLİKLEŞTİRİLMESİ VE İNSAN GÜVENLİĞİ AÇISINDAN YOL AÇTIĞI SORUNLAR

Gözde ÇAĞLAR*

ÖZET

Uluslararası ilişkiler literatüründe uzun yıllar geleneksel güvenlik söylemleri hakim olmuştur. Devletlerin güvenlik problemleri askeri problemleri içeren, devletlerin ulusal çıkarlarını ve egemenliklerini zedeleyecek problemleri kapsamıştır. Fakat küreselleşen dünya düzeninde devletleri tehdit eden şey sadece geleneksel güvenlik problemleri değildir. Güvenliğin tanım ve kapsamında bir değişim yaşanmıştır. Değişen güvenlik algılamalarında insani güvenlik gittikçe önemli bir yere sahip olmuştur. Özellikle BM'nin 1994 İnsani Kalkınma Raporunda "insan güvenliği" kavramını ele alması güvenliğe karşı bakış açısında yeni bir pencere açmıştır.

İnsan güvenliği kavram olarak literatürde önem kazansa da devlet politikalarında hala ulusal çıkarları önceleyen politikaların uygulandığı görülmektedir. İnsan güvenliğini tehdit eden çeşitli unsurlar devletler tarafından güvenlikleştirilmeye devam etmektedir. Göç hem insan güvenliğini tehdit eden hem de zamanla güvenlik problemi olarak görülen unsurlardan biridir. Göç tarih boyunca devam eden bir olgu olmuş, çeşitli dönemlerde göç hareketleri yaşanmış ve hala yaşanmaya devam etmektedir.

İnsanlar pek çok sebepten göç edebilmektedirler ve göç her zaman bir güvenlik problemi olarak görülmemiştir. Göçmenler bazen göç ettikleri ülkelerde iş gücü oluşturduklarından istenen gruplar haline gelmişlerdir. Fakat özellikle Soğuk Savaş sonrası dönemde uluslararası göç güvenlik tehdidi olarak görülmeye başlanmıştır ve güvenlikleştirilmiştir. Birbirinden farklı sebepleri olsa da göçlerden bazıları zorunlu olarak yapılmaktadır ve arkasında güvenlik kaygıları olmaktadır. Göç eden insanların hareketliliğinin sebebi güvenliklerine yönelik tehditler olmasına rağmen gittikleri ülkelerde ya da göç edilen yol üzerinde de çeşitli problemlerle karşılaşabilmektedirler. Göçmenler zamanla göç alan devletler tarafından bir güvenlik problemi olarak görülmeye başlanmış ve güvenlikleştirilmiştir. Göçün güvenlikleştirilmesi, göç eden insanları bir güvenlik tehdidi olarak algılamak ve buna göre politikalar yapmak zaten güvenlik sorunu yaşayan göçmenler açısından mevcut durumları daha da kötüleştirmektedir. Bu ise insan güvenliği açısından ciddi sorunlara yol açmaktadır.

Bu çalışmada önce güvenlikleştirme ve göçün güvenlikleştirilmesi kavramları incelenecektir. Daha sonra insan güvenliğinin literatürdeki ve 1994 BM İnsani Kalkınma Raporunda ele alınan tanımı ele alınacaktır. Göçün güvenlikleştirilmesinin insan güvenliği açısından sorunlara yol açmakta olduğu vurgulanmaya çalışılacaktır ve bu hipotezin örneklerle desteklenmesi amaçlanmaktadır. Bunun için nitel araştırma yöntemlerinden literatür taraması yöntemi kullanılacak ve gazete haberlerini incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Göç, güvenlikleştirme, göçün güvenlikleştirilmesi, insan güvenliği

* Arş. Gör., İstanbul Aydın Üniversitesi, gcaglar@aydin.edu.tr

SİBER UZAYDA ABD-RF İLİŞKİLERİNE REALİST GÜVENLİK
PERSPEKTİFİNDEN BAKIŞ

Onur YILMAZ*

ÖZET

Güvenlik meselesi; değişen parametreleriyle beraber Uluslararası İlişkiler 'deki güncel yerini korumaya devam etmektedir. Değişen parametreler göz önüne alındığında yeni bir güvenlik mecrası olarak siber uzay/alan dikkat çekmektedir. Siber uzayın kendine has özelliklerinden kaynaklanan birtakım sorunları/tehditleri realist klasik güvenlik paradigmasıyla açıklayabilmek tamamen mümkün olmasa da yine de realist savların geçerlilik arz eden yönleri bulunmaktadır. Siber uzayın bilhassa 2000'li yıllardan sonra bir hakimiyet alanı olarak görünmesiyle birlikte buradaki ilişkiler de önemli olmaktadır. Bu çalışma; ABD ve Rusya Federasyonu gibi iki önemli gücün ilişkilerinin siber uzaydaki seyrini realist paradigmadan anlamaya/açıklamaya çalışmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Siber Uzay, Siber Güvenlik, ABD, Rusya Federasyonu, Realizm

ABSTRACT

Security issue; continues to maintain its current place in International Relations with its changing parameters. Considering the changing parameters, cyber space draws attention as a new security medium. Although it is not entirely possible to explain some problems / threats arising from the peculiarities of cyber space with the realist classical security paradigm, there are still valid aspects of the realist arguments. Cyber space seems to be a domain of domination, especially after the 2000s, and the relationships here are also important. This article tries to understand and explain the course of the relations of two important powers, such as the USA and the Russian Federation, in cyberspace from the realist paradigm.

Keywords: Cyber Space, Cyber Security, USA, Russian Federation, Realism

* Arş. Gör., İstanbul Aydın Üniversitesi, onuryilmaz19@aydin.edu.tr

1962-1991 ARASI SSCB-ABD İLİŞKİLERİNDE GÜVENLİK

Furkan YALÇIN*

ÖZET

SSCB-ABD ilişkileri Soğuk Savaş döneminde güvenlik uzmanlarına ve uluslararası literatüre çok özel ve yeni bir saha açmıştır. Uluslararası ilişkiler alanında iki kutuplu bir dünya düzeninin görüldüğü bir dönemdir. SSCB-ABD arasındaki gerilim sıcak çatışmaya uygun zemin olması sebebi ile taraflar gerek taktik gerek strateji değişiklikleri ile her an savaşa hazır bir konum almışlardır. İstihbarat alanından nükleer silahlanmaya kadar giden birçok alanda birbirleri ile mücadeleye giden bu rekabet zamanın koşullarına göre sürekli inovasyon içinde olmuştur. Bu rekabette, iki kutuplu sistemin baş aktörleri olan SSCB ve ABD ilişkileri dönem dönem gerilmiş ve Uluslararası literatüre “Mutually Assured Destruction” yani karşılıklı kesin yıkım doktrini kazandırmış, dönem dönem ise ikili ilişkiler makul seviyelerde ilerlemiştir. Bu çalışmanın amacı Küba krizinden, Sovyetlerin yıkılış sürecine kadar ikili ilişkilerdeki değişen dinamikleri ele almaktır.

Anahtar Kelimeler: Soğuk savaş, Güvenlik, SSCB, ABD, Batı bloğu, Nükleer, Küba krizi

ABSTRACT

USSR-US relations opened a very special and new field for security experts and international literature during the Cold War period. It is a period in which a bipolar world order is seen in the field of international relations. Since the tension between the USSR and the USA is a suitable ground for a hot conflict, the parties have taken a position ready for war at any moment with both tactical and strategy changes. This competition, which went to fight each other in many fields from intelligence to nuclear armament, has been in constant innovation according to the conditions of the time. In this competition, the relations between the USSR and the USA, which are the main actors of the bipolar system, were strained from time to time and brought the “Mutually Assured Destruction” doctrine to the international literature, while bilateral relations progressed at reasonable levels from time to time. The aim of this study is to deal with the changing dynamics in bilateral relations from the Cuban crisis to the collapse of the Soviet Union.

Keywords: Cold war, Security, USSR, USA, Western bloc, Nuclear, Cuban crisis

* Yüksek Lisans Öğrencisi, İstanbul Aydın Üniversitesi, furkan.yalcin7@gmail.com

ERMENİSTAN CUMHURİYETİ'NİN ULUSAL GÜVENLİK STRATEJİLERİ

Anıl GÜCÜYENER*

ÖZET

Devletlerin gerek bölgesel gerek uluslararası ilişkilerinde sistemi etkileyen birçok faktör bulunur güvenlik kavramı ise bu sistemde en önemli noktayı işgal etmiştir. Günümüzde ülkelerin pek çoğunun Ulusal Güvenlik Stratejisi mevcuttur. Bu stratejiler kapsamlı ve ayrıntılı olarak içeride ve dışarda kamuoyu ile paylaşılır. Ulusal Güvenlik Stratejisini, devletin kendi ulusal güvenliğini sağlamaya yönelik oluşturulmuş uzun vadeli planlar bütünü olarak tanımlamak mümkündür. Ulusal Güvenlik Stratejisi, devlet tarafından hangi unsurların tehdit olarak algılandığını ve bu unsurlar ile baş etmede nasıl bir politika izlenmesi gerektiğine dair cevaplar içermektedir.

Çalışmamızın temelini oluşturan Ermenistan'ın Ulusal Güvenlik Stratejisi ise 2020 yılında yayınlanmış ve yaklaşık otuz sekiz sayfadan ibarettir. Ermenistan'ın ulusal değerleri, ulusal hedefleri, Ermenistan'ın güvenlik ortamı, Ermenistan'ın milli çıkarları, Ermenistan'ın bütünlüğü ve Dağlık Karabağ'ın (Ermenice; Artsakh) Güvenliği, barış ve geliştirilmiş uluslararası iş birliği, sosyo-ekonomik kalkınma vb. gibi konularda Ermenistan'ın uygulayacağı yöntem ve politikaları bildirir.

Çalışmamızda 2020 yılında yayınlanan Ermenistan Ulusal Güvenlik Stratejisi incelenecek, bugün Ermenistan'ın gerek bölgesel gerek ulusal düzeyde belirlemiş olduğu stratejilerini gerçekleştirip gerçekleştirmediği, İkinci Dağlık Karabağ Savaşı'nda bu stratejilerin ne kadarının başarılı olabildiği sorularına cevap aranacaktır. Çalışmamızda nitel araştırma yöntemi kullanılacaktır. Bu kapsamda gerekli literatür taraması ve arşiv araştırması yapıldıktan sonra elde edilecek veriler ışığında bilgiler değerlendirilecektir.

Anahtar Kelimeler: Ulusal Güvenlik Stratejisi, Ermenistan, 2020, İkinci Dağlık Karabağ Savaşı.

* Yüksek Lisans Öğrencisi, İstanbul Aydın Üniversitesi, anilgucuyener@stu.aydin.edu.tr

**LİBERALİZM VE REALİZM EKSENİNDE TERÖRİZM VE GÜVENLİK
KAVRAMLARINA TEORİK YAKLAŞIMLAR**

Alper DEMİRÖZ*

ÖZET

Birey ve devlet güvenliği; yasal düzenin aksamadan yürütülmesi çerçevesinde bireylerin ve devletlerin barış ve düzen içerisinde yaşaması veya var olması için gerekli tedbirlerin, düzenlemelerin tümünü içeren kavramlar olarak belirirken; terörizm ise kavramsal çerçevede muğlaklık içeren ve üzerinde farklı yorumlar yapılabilen, temel anlamı ile korku salma, yıldırma, caydırma şeklinde değerlendirilen ve bu anlamdaki taktikleri izleyerek güvenliğin sağlanmasına, sürdürülmesine yönelik en önemli tehditlerden birini oluşturmaktadır. Liberalizm çerçevesinde güvenlik kavramı, uluslararası aktörlerin iş birliği odaklı mutlak kazanç varsayımı ışığında birlikte hareket ederek, devletlerarası bir kazan-kazan ilişkisi ortaya çıkartmaları olarak değerlendirilmektedir. Zira liberalizm, uluslararası ortamdaki anarşinin sistemden ya da devletlerin kötü niyetli olmasından değil, bazı yanlış anlaşılmalardan meydana geldiğini savunmaktadır. Realizm açısından ise güvenlik, sürekli anarşik olduğu düşünülen uluslararası ortamdaki daimi güvensizlikten ve her devletin tek tek güvenliğini sağlayacak merkezî bir otorite bulunmamasından kaynaklı kaotik ortamın; devletleri, varlığını sürdürmek, bekasını korumak ve kendi güvenliklerini sağlayabilmek adına çıkarları doğrultusunda hareket etmeye yönlendirmesi, sürekli güvensizlik ortamı veya güvende olmama durumudur. Bu çalışmada güvenlik ve terörizm kavramları, liberalizm ve realizm teorileri çerçevesinde incelenecektir. Bu temel incelemeye ek olarak, modern terörizm gibi kavramların ortaya çıkmasıyla birlikte güvenlik kavramının doğurduğu yeni güvenlik algıları ve perspektifleri doğrultusunda, uluslararası ortamda şekillenen savaş ve barış yaklaşımlarına değinilecektir. Değinilen yaklaşımlar ve analizler doğrultusunda, liberalizm ve realizm ekseninde yorumlanan güvenlik kavramı, güvenlik ve terörizm arasındaki ilişki, güvenlik sorunları ve bu sorunların uluslararası sistemde doğurduğu problemlerin değerlendirilmesi konularında literatüre katkı sağlamayı, ayrıca güvenlik ve terörizm etrafında şekillenen problemlerin çözümünün, barışı sağlamadaki rolünü anlatmayı ve vurgulamayı hedeflemiştir.

Anahtar Kelimeler: Güvenlik, Terör, Liberalizm, Realizm.

* Yüksek Lisans Öğrencisi, İstanbul Aydın Üniversitesi, alperdemiroz95@hotmail.com

AVRUPA BİRLİĞİ'NİN GÜVENLİKLEŞTİRME KAPSAMINDA CORONA VİRÜSLE MÜCADELESİ

Somayeh MOGHADAM*

ÖZET

Avrupa Birliği, büyük yıkımlara yol açan İkinci Dünya Savaşı'nın merkezinde olan Avrupa'da, Immanuel Kant'ın "ebedi barış" düsturuna göre, kıta genelinde alanda barış ve istikrarı tesis eden bir projedir. Avrupa Birliği projesinin tarihine bakıldığında 1950'lerde kurulan Avrupa Topluluğu örgütüne kadar uzanmaktadır. Dengeli ve sürdürülebilir ekonomik planları içeren sosyal genişlemeyi sağlayan bu proje, 1990'lardan sonra Sovyet Birliği'nin dağılmasıyla birlikte doğu ve batı Avrupayı bir bütüne ulaştırabilecek düşüncesiyle ortaya konulmuştur. Avrupalı halklar arasında, olduğunca yakından alındığı politikalarla bir birliğin sağlaması zemin hazırlayarak, Avrupa Birliği projesi başlatılmıştır. Global otoriterleşme ve korumacılık eğilimine karşı AB, liberal demokrasi ve insan hakları gibi değerlerin bayraktarlığını yaparak uluslararası politikada evrensel normların ötesinde hareket etmektedir. AB'nin temel yaklaşımları, yumuşak güç unsurlarıyla diğer ülkeleri ikna etmekte ve davranışlarını değiştirme konusunda eşsizdir. Bu sistemin nihai düşüncesi, askeri güçten ziyade yumuşak güç unsurlarıyla barış ve istikrarı tesis etmektir.

AB'nin güvenlik anlayışı, 1990'larda Soğuk Savaş'ın bitimi sonrası hızla gelişen Kopenhag Okulu yaklaşımlarıyla önemli değişimlere uğramaktadır. Kopenhag kriterlerinin güvenlik çalışmalarında, sektörel güvenlik yaklaşımı, bölgesel güvenlik kompleksi teorisi, sert güç yerine yumuşak güç unsurlarına öncelik vermektedir. Ancak Corona virüsünün devreye girmesi ve üye devletlerinin bölgesel güvenliğinden ziyade ulus devlet güvenliği çerçevesinde hareket ediyor olması yanı sıra salgın döneminde insan güvenliği önem kazandığı halde, insan haklarının ihlal edilmesi AB ilkelerine aykırı olarak, revize edilmesi gerektiğini vurgulamaktadır. Bu çalışmada AB'nin güvensizleştirme politikasının güvenlikleştirme teorisinin güvenliğe olan inşacı yaklaşımı, geleneksel güvenliği çerçevesinden negatif kavram olarak görülmesi değerlendirilecektir. Ayrıca AB'nin günümüze kadar takip ettiği yaklaşımları, insan hakları ve güvenliğinin yok sayılıp sayılmadığı gözden geçirilecektir. Aynı zamanda, salgın döneminde üye devletlerinin davranışlarını, AB temel terminolojisi doğrultusundan ziyade kendi güvenlikleri için izledikleri yaklaşımlar, yaşanan siyasi, ekonomik ve koalisyon kopuşlarının birlik ruhunu zedeleyerek, AB'nin mücadelede yetersiz kalmasına nedenleriyle birlikte Corona virüs döneminde yaşanan eşitsizlikleri ve kopuşları baz alınarak, salgın sonrası AB perspektifini incelemektedir. Ancak netice olarak belirsizlikler ve AB'nin pandemi sonrası nasıl bir yol haritası çizeceği ön görülememektedir. Bu bağlamda elimizdeki çalışma, Corona virüs döneminde yeni inşacı yaklaşımların yarattığı değişkenler AB'nin güvenlikleştirme politikasını etkilediği ve bu konuda yetersiz kaldığı çalışmada kullanılan kaynak taraması yöntemiyle değerlendirilmekte ve incelenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kopenhag Okulu, Bölgesel Güvenlik Kompleksi Teorisi, Corona virüs, Yumuşak Güç, Siyasal Kopuşlar, Ekonomik Yetersizlik

* Yüksek Lisans Öğrencisi, İstanbul Aydın Üniversitesi,
somayehmoghadam@stu.aydin.edu.tr

THE FIGHT AGAINST CORONAVIRUS WITHIN THE SCOPE OF SECURITIZATION OF THE EUROPEAN UNION

ABSTRACT

The European Union was established in the heart of the ruins of the second World War, based on Emmanuel Kant motto, “Eternal Peace”, in the European continent with the purpose of create peace and establishing regional stability. This project started in the 1950s with the proposal of novel, balanced and stable economic programs within the European community. After the 1990s, it began functioning as the “European Union” with unity of the European citizens and political decision close to the demands of the public European community. The European Union went beyond the international political norms by standing against global totalitarianism and supporting valued such as liberal democracy and human rights. In this respect, European Union’s approach is unique in controlling and changing the attitude of other countries through keeping the peace and stability with the use of the soft forces instead of military power.

In spite of all this, European Union’s approach to security has seen considerable changes compared with the School of Copenhagen which developed rapidly after the end of the cold war in 1990s. Studies on security based on the School of Copenhagen gave priority to the necessity of using soft power instead of hard force in dealing with the theories of regional security. However, the Corona Virus pandemic revealed the struggle between the European Union’s attitude and performance in dealing with the security of the European Union, and the necessity in reconsidering and revising the security approaches within the Union. In this research, the constructivist approach of theories of securitization in the European Union, with respect to security and its traditional boundaries, and the politics of destabilizing it, will be studied and evaluated as a negative factor. In addition, the approaches that the European Union has adopted so far, such as disregarding citizen’s security and human rights, will be studied. Furthermore, the Corona pandemics showed that the politics of the member nations were not in line with the politics of the Union but with a focus on national security of the states. The has resulted in political, economic and coalitional rapture and has harmed the spirit of unity in the European Union. According to the current inequalities and raptures during the battle against Corona Virus, a vague future is predicted for the European Union. With the current uncertainties, European Union’s road map is not predictable after the Corona Pandemics. In this context, the present study is evaluated and examined by the literature review method used in the study, where the variables created by new constructivist approaches during the Corona virus period affected the EU’s securitization policy and were insufficient in this regard.

Keywords: School of Copenhagen, The theory of regional security complex, Corona Virus, Soft Power, political rapture, economic failure

**İNSAN GÜVENLİĞİ DIŞ POLİTİKA İLİŞKİSİNİ ANLAMAK:
KANADA, JAPONYA VE TÜRKİYE ÖRNEKLERİ**

Önder KARA*

ÖZET

Uluslararası İlişkilerde güvenlik kavramı, Soğuk Savaş'ın bitimiyle birlikte hem tehditlerin, hem de güvenliğin referans nesnesinin dönüşüm geçirdiği bir sürece girmiştir. İnsan güvenliği bireyin küresel ortak fayda arayışını güçlendiren bir kavram olarak kültür, ekonomi, siyaset ve askeri doktrinler gibi insani faaliyetleri tüm boyutlarıyla entegre edecek bir yaklaşıma duyulan ihtiyaçtan doğmuş ve bütünüleyici bir ilke olarak Uluslararası İlişkiler gündemine girmiştir.

İnsan Güvenliği, dar anlamıyla bireyin terör, iç savaş gibi tehdit ve risklerden korunması, geniş anlamıyla da bireyin hem çatışmalardan hem de doğal afet, kıtlık, salgın, ekonomik kriz gibi tehdit ve risklerden korunması anlamına gelmektedir. İnsan güvenliği norm inşası ve benzer mahiyetteki ülkelerle oluşturulan koalisyonlar vasıtasıyla devletlere güç ve itibar kazandırabilecek bir söylem olarak stratejik rol üstlenmiş, Kanada ve Japonya'da bu role inanarak kavramın bayraktarlığını yapan ülkeler olarak öne çıkmıştır.

Devletlerin dış politikalarına insan güvenliği kavramını entegre etmeleri genelde bahse konu iki ülke üzerinden incelenmiştir. Bu çalışma ile, resmi olarak insan güvenliğini dış politika ajandasında beyan etmeyen ancak dış politikasının temel felsefesini girişimci ve insanı dış politika olarak açıklayan Türkiye de karşılaştırmaya dâhil edilecektir. Türkiye'nin girişimci ve insanı dış politikasının kavramsal olarak insan güvenliği odaklı olup olmadığını anlamak adına Japonya ve Kanada gibi kavramı dış politikasının merkezine alan ülkelerle karşılaştırılma yapılması, hem dış politika insan güvenliği ilişkisi ile insan güvenliği odaklı dış politika esaslarını, hem de insan güvenliği odaklı dış politika uygulamalarının sebep ve sonuçlarını ortaya koyacaktır.

Çalışmanın hipotezi dış politikasında insan güvenliğine yer veren ülkeler bireyin güvenliğini sağlamaktan çok bu söylemden çıkar elde etme çabasında olduğu şeklindedir. Aynı zamanda bu çalışma ile Türkiye'nin Kanada ve Japonya gibi insan güvenliği merkezli dış politikasının olup olmadığını da ortaya konacaktır.

Yazım metodolojisi olarak genel itibarıyla içerik araştırması (kitaplar, gazeteler, dergiler, kanunlar, internet siteleri, videolar vb. yazılı ve sözlü malzemelerin sistematik olarak incelenmesi) ve gözlem gibi nitel veri toplama yöntemleri kullanılmaktadır. Özellikle ülkelerin dış politikalarını yönlendiren insan güvenliği politikalarının amaçları ve sonuçlarının karşılaştırmalı olarak ortaya konulabilmesi amacıyla ilgili ülkelerin politika yapıcılarının söylemleri, BM'nin ilgili ajanslarının raporları, STK'ların faaliyetleri ve bu doğrultuda akademik literatürde var olan çalışmalar göz önünde bulundurulmaktadır.

* Doktora Öğrencisi, Marmara Üniversitesi, onderkara@marun.edu.tr

İnsan güvenliği, hem Kanada hem de Japonya'nın uluslararası profillerini güçlendirmelerine ve bir ABD müttefiki olarak bu kilit ittifakı baltalamadan sınırlı kapasite ve hızlı bir değişim ile uluslararası kimliklerini farklılaştırmalarına katkı sağlamıştır. Her iki ülkenin insan güvenliği politikalarına sarılmalarının ardında; Japonya için Asya'daki mali kriz ve BM'de kalıcı bir koltuk elde etme girişimleri, Kanada için ABD ile genişleyen ve derinleşen bir AB arasında NATO içinde yalnız kalma korkusu sayılabilir. Kanada'nın norm tesisinin çok uzun sürmemesini insan güvenliğini ulusal çıkarlar bağlamında bir politika aracı olarak kullanmış olmasıyla açıklarken Japonya'nın insan güvenliğini bir ulusal kimlik meselesi olarak yerleştirmiş olduğunu ve insan güvenliğini barış anayasası gibi kullandığını da belirtmek gerekir.

ABD'nin uluslararası sistemdeki etkinliğini ve sistem oluşturucu hatta sistemi koruyucu gücünü kaybettiği, NATO caydırıcılığının sorgulandığı ve BM'nin veto yetkisi nedeniyle çözüm merkezi olmaktan uzak kaldığı düşünülürse; pandemi örneğinde olduğu gibi bireyin hayatına ve onuruna yönelik yeni nesil tüm tehditlerin bertaraf edilmesine yönelik yegâne çıkışın insan güvenliği olabileceği son dönemde yeniden tartışmaya açılmıştır.

Anahtar Kelimeler: İnsan Güvenliği, Dış Politika, Türkiye, Japonya, Kanada

ÇATIŞMA ÇÖZÜMÜ VE BARIŞ İNŞASINDA KADIN SİYASİ LİDERLER: ANGELA MERKEL VE JACİNDA ARDERN ÖRNEKLERİ

Aycan Cesim BAŞARAN* ve Şeyma TOK**

ÖZET

Uluslararası sistemde güvenliğin tesisi için çatışmaların çözümü ve barış inşası en önemli meselelerden biridir. Fakat kadınların katılmadığı, göz ardı edildiği mekanizmalar ile çatışma çözümünün başarı şansı azalmakta ve kalıcı barışın yerleşmesi güçleşmektedir. Buna rağmen uzun yıllar uluslararası politika literatüründe özellikle de güvenlik konularında kadınların rolü büyük oranda göz ardı edilmiştir. Ancak son yıllarda kadınların çatışma sırasında ve sonrasında oynadığı rol önemli bir konu olarak kabul görmüş ve çoğunlukla feminist araştırmacılar tarafından önemli bulgular ortaya konulmuştur.

Geleneksel olarak yaygın şekilde savaş, çatışma, şiddet, güç, devlet gibi kavramlar erkeklik ile ilişkilendirilirken, barış kavramı ile kadınlar arasında bağlantı kurulmuştur. Kadınlar sadece savaşın mağdurları, korunması gerekenleri olarak görülmüştür. Bu tarz indirgemeci söylemlerin aksine kadınlar için çatışma alanlarında ve barış inşası sürecinde birden fazla rol bulunmaktadır. Bu noktada en üst düzeyde liderlik rolündeki kadınların gözünde savaş ve barışın nasıl tanımlandığı önemlidir.

Çalışma boyunca vurgulayacağımız gibi amacımız kadınların çatışma çözümünde oynadığı rolü görünür kılmak olacaktır. Bu doğrultuda çalışmanın temel araştırma sorusu çatışma çözümü ve barış inşası süreçlerinde kadın liderlerin rolü nedir ve aldıkları politika kararlarında cinsiyetin oynadığı rol nedir? Bir diğer önemli soru kadın liderlerin toplumsal cinsiyet temelli tecrübeleri çatışma bölgelerine yönelik dış politika kararlarında etkili midir? Vurgulamamız gereken bir husus çalışmanın amacı kadınların erkeklerden daha barışçıl olduğunu ortaya koymak değil, barışçıl dönüşüm için atılan adımlarda kadın liderlerin etkisinin ne olduğunu ortaya koymaktır. Bu doğrultuda kadın siyasi liderlerin çatışma çözümü ve barış inşasına yönelik söylemsel ve pratik boyutta ortaya koydukları tepkileri ve çatışma bölgelerine yönelik politikalarında verdiği kararları inceleyerek bu araştırma sorularına yanıt aranacaktır.

Çatışma bölgelerinde çözüme ulaşmak ve barış inşası süreçlerini başarı ile sonuçlandırmak sadece çatışan tarafların değil uluslararası toplumun çeşitli roller üstlenmesini gerektirir. Özellikle de lider pozisyonunda olan kişilerin siyasi iradeleri bu süreçlerin başarısını olumlu ya da olumsuz anlamda etkileyebilmektedir. Bu bağlamda kadın liderlerin çatışma bölgelerine yönelik politikalarını ve etkilerini incelemek önemli hale gelmektedir. Bu çalışmada da toplumsal cinsiyetin küresel siyasetteki yerini belirlemek için karar alma pozisyonunda olan kadınların siyasi liderliklerinin barış inşasındaki yerine odaklanılacaktır.

* Doktora Öğrencisi, İstanbul Üniversitesi, aycancesim@gmail.com

** Doktora Öğrencisi, İstanbul Üniversitesi, seymatok@hotmail.com

Bu doğrultuda dış politika karar alma sürecinde etkin olan eski Almanya Şansölyesi Angela Merkel ve Yeni Zelanda Başbakanı Jacinda Ardern'in barış inşasında rol aldıkları dış politika kararları ve uluslararası kurumlarda aldıkları roller incelenecektir.

Dış Politika Analizi (DPA) yaklaşımı, üç düzeyli analiz ile dış politika davranışlarını ölçmek konusunda imkan sunmaktadır. Kadın bireylerin karar alma mekanizmasındaki rolleri araştırılacağı için, çalışmada birey düzeyinde analize odaklanılacak olmakla birlikte, kadın siyasi liderlerin kararları devlet ve sistem düzeyinde bağlama oturtulmaya çalışılacaktır. Angela Merkel ve Jacinda Ardern'in kişilik özellikleri, liderlik şekli (tarzı) ve bilişsel özellikleri araştırılacak ve karşılaştırmalı bir analize tabi tutulacaktır. Bu kapsamda, araştırmanın temel verilerini, Merkel ve Ardern'in konuşma metinleri, verdikleri röportajlar ve basın açıklamaları oluşturacaktır. Bununla birlikte, aldıkları aksiyonlar da araştırmanın konusu kapsamındadır. Bu veriler, nitel veri analizine tabi tutularak incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Barışçıl Dönüşüm, Çatışma Çözümü, Dış Politika Analizi, Kadın Siyasi Liderler

AFGANİSTAN'IN DEVLETLEŞME SÜRECİ VE İKİNCİ TALİBAN DALGASI

Sertaç DEMİRKAYA*

ÖZET

Bu çalışma güvenlik ve barış teması altında yıllarca sorun yaşamış bir ülke olan Afganistan'ın 11 Eylül saldırıları sonrası devletleşme süreci ile bu süreçte Taliban'ın yönetimi tekrar ele alması üzerinedir. 1919 yılında İngilizlerden bağımsızlığını kazandığı günden itibaren devletleşme sürecinde başarılı olamamıştır. Sovyetler Birliği işgali sonrasında ülkede yükselen dini örgütlenmelerin direnişleri zaferle sonuçlanmıştır. Bu zaferde devlet otoritesinin kurulmasını sağlayamamış, iç savaşa dönüşmüştür. Ülkede büyük güç haline gelen ve Amerika Birleşik Devletleri'nin desteklediği Taliban ülke idaresini ele almıştır. Afganistan'da Taliban ile devlet otoritesi sağlandığı düşünülürken 11 Eylül saldırıları ve saldırıları düzenleyen El Kaide terör örgütünün Afganistan'da saklanması yeni bir çatışmayı beraberinde getirmiştir. Nato destekli Amerika Birleşik Devletleri işgali yeni bir yapılanmayı beraberinde getirmiştir. Amerika Birleşik Devletleri'nin müdahalesinin bölgede Taliban'ı zayıflatmadığı görülmüştür. Özellikle 2016 sonrası Taliban'ın tekrar ülkede bölgeleri ele geçirdiği ve 2021 Ağustos'unda ise Afganistan yönetimini tekrar ele geçirdiğini görüyoruz.

11 Eylül saldırıları sonrası oluşan devletleşme süreci ve Taliban'ın tekrar aktifleşerek Afganistan'daki yönetimi nasıl ele geçirdiği, tarihsel süreçte yaşananlar sebep sonuç ilişkisine göre incelenmiş ve karşılaşılan sorunların çözümüne yönelik araştırma yürütülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Taliban, Terörizm, 11 Eylül, El Kaide, Afganistan

* Yüksek Lisans Öğrencisi, İstanbul Aydın Üniversitesi, sertademirkaya@hotmail.com

KORONAVİRÜS SALGIN KRİZİ: AVRUPA BİRLİĞİ VE DÜNYA SAĞLIK ÖRGÜTÜ ETKİNLİKLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

Hande MEZGİL*

ÖZET

Koronavirüs salgını, aşırı ölüm istatistikleriyle **küresel sağlığı** tehdit eden en yıkıcı krizlerden biri olarak dünya tarihinde yerini aldı. Bu dönemden en çok etkilenenler de sağlık hizmetlerinin yeterli kapasiteye sahip olmadığı gelişmemiş ülkelerdi. Bu açıdan uluslararası örgütlerin, pandemi krizindeki rolü oldukça önemli oldu. Başlıca **Dünya Sağlık Örgütü** etkin bir rol almıştır. Önderliğinde salgına karşı önlemler hakkında bilgilendirme, COVID-19 kaynaklı ölüm istatistiği paylaşımı, COVID-19 testleri, maske ve aşı ulaşılabilirliğini arttırmaya yönelik birçok çalışmalar ve uygulamalar yapılmıştır. Dünya Sağlık Örgütü'nün yanı sıra, 2008'den beri krizler döneminden başını kaldıramamış **Avrupa Birliği**, BREXIT sonrası Koronavirüs salgını ile kriz listesine bir yenisini daha eklemiştir ve uluslararası sistemde aktif bir rol almıştır. Pandemiden en çok etkilenen İtalya, Fransa ve Almanya gibi Avrupa Birliği üye devletlerine destek olmakla kalmayıp Çin başta olmak üzere Afrika Boynuzu bölgesi ve Batı Balkanlar gibi bölgelere finansal yardım, koruyucu ekipman, aşı ve COVID-19 testi sağlayarak uluslararası iş birliğini savunmuştur. Dünya Sağlık Örgütü'nün önderliğinde yürütülen COVAX adı altında aşı geliştirme ve ulaştırma amaçlayan bu etkinliğe, Avrupa Birliği finansal yardım sağlayarak da katkıda bulunmaktadır.

Bu makalede Dünya Sağlık Örgütü'nün ve Avrupa Birliği'nin Koronavirüs salgınına karşı aldığı önlemler, etkinlikler ve uygulamaların tarihsel boyutta incelenmesi ve karşılaştırması temelinde Avrupa Birliği'nin uluslararası sistemdeki konumu, aktifliği ve uygulamalarının etkililiği sorgulanacaktır. "Avrupa Birliği ve Dünya Sağlık Örgütü, Koronavirüs salgını yönetiminde nasıl küresel sağlığı korumaya yönelik uygulamalar yürütmektedir?" sorusu ışığında **Neo-Liberal** bakış açısıyla yazılacaktır. Bu bağlamda uluslararası örgütlerin uygulamalarının etkisinin ve iş birliğinin artırılmasına yönelik çözümler sunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Avrupa Birliği, Koronavirüs salgını, Dünya Sağlık Örgütü, Küresel sağlık, Neo-Liberalizm

* Yüksek Lisans Öğrencisi, İzmir Katip Çelebi Üniversitesi, hmezigil97@gmail.com

ULUSLARARASI GÜVENLİĞİN SAĞLANMASINDA BLOKZİNCİR
TEKNOLOJİSİNİN KULLANIM ALANLARI VE
GELECEK BEKLENTİLERİ

Tahsin BÜYÜKYAVUZ*

ÖZET

Bitcoin, merkezi otoriteye ihtiyaç duymayan, dağıtık ve dijital bir para birimi olarak, son yıllarda finans dünyasındaki popüler konuların başında gelmektedir. İlk dönemde Bitcoin'in finansal özelliklerine duyulan ilgi, zaman içerisinde Bitcoin'e hayat veren blokzinciri teknolojisine doğru kaymaya başlamıştır. Hemen her gün kullanım ve uygulama alanı büyüyen blokzincir teknolojisi hakkında akademik araştırmalar artış göstermiştir. Ancak en çok güven olgusunu işleyen bu teknolojinin, uluslararası ilişkiler ve güvenlik alanındaki araştırmaları çok azdır.

Günümüzde yaşanan uluslararası problemlerin, barışın inşasında yaşanan çözüm bulma arayışlarının ve yeni bir güvenlik denklemi oluşturmaya çalışan dünyanın, blokzincir teknolojisinin hangi uygulama yöntemleri ile çözüm bulacağı üzerine inceleme yapılacaktır. Bu kapsamda blokzincir teknolojisinin uygulama alanlarından; akıllı kontratların (smart contract) ve merkeziyetsiz otonom organizasyonların (DAO) uluslararası güvenliğin sağlanmasında ne gibi etkilerinin olacağı araştırılacaktır.

Var olan uluslararası çatışmaların ve bölgesel krizlerin yok edilmesinde, yaşanan veya yaşanacak enerji krizlerinin çözümünde ortak iradenin tahsis edilmesinde, uluslararası anlaşmaların (ticari, siyasi, kültürel vb.) güvenliğinin ve teminatının sağlanmasına kadar blokzincir teknolojisinin uluslararası alandaki etki alanları incelenecektir. Ayrıca çalışma boyunca blokzincir teknolojisi kavramsal olarak incelenecek, uluslararası kullanım alanlarını ve açık noktaları da tespit edildikten sonra gelecek beklentileri tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Blokzincir, Bitcoin, Güvenlik, Uluslararası İlişkiler, Uluslararası Güvenlik, Teknoloji

* Yüksek Lisans Öğrencisi, Başkent Üniversitesi, tahsin_byavuz94@outlook.com

2015 YILI SONRASI AVRUPA PARLAMENTOSU'NUN DÜZENSİZ GÖÇ, TERÖR VE SINIR GÜVENLİĞİ İLE İLGİLİ GELİŞMELERE BAKIŞ AÇISI

Onur GÜREL*

ÖZET

Soğuk Savaş'ın bitmesi ile birlikte uluslararası sistemin en önemli sorunlarından birisi haline gelen düzensiz göçlerin artış göstermesinde, iletişim ile ulaşım olanaklarının ilerlemesi, politik çalkantılar ve ulusal sınırların öneminin azalması gibi gelişmelerin etkisi yüksektir. Ayrıca demografik artış, ekonomik, kültürel, sosyal sorunlar ve güvenliğe bağlı endişeler, düzensiz göçün artmasına neden olmuş diğer etkenlerdir. Oluşan göç baskısı ile sınır geçişlerinde katı önlemlere maruz kalabilen göçmenler, ulaşabildikleri Avrupa Birliği (AB) üyesi devletlerde 'ırkçılık' ve 'yabancı düşmanlığı' gibi yaklaşımlar ile karşılaşabilmektedir. Bu sebeplerden ötürü alternatif geliştirebilmek için daha tehlikeli göç güzergâhları tercih etmektedirler. Süreç içerisinde düzensiz göç güzergâhları bağlamında gerçekleşen gelişmeler, AB organlarının aldığı kararlarda da etkisini göstermektedir. Bu bağlamda çalışma, AB'nin ana organlarından birisi olan Avrupa Parlamentosu (AP)'nin 2015 yılı sonrası, dış sınırların yönetimi ile güvenliğini güçlendirmek için aldığı politik kararlar ile yaklaşımların, düzensiz göç, terör ve sınır güvenliği bağlamındaki değerlendirmelerini içermektedir. Araştırma, 2015 yılı sonrası, AP'nin düzensiz göç, terör ve sınır güvenliği bağlamındaki yaklaşımlarının objektif olarak incelenmesini amaçlamıştır. Araştırmanın temel sorusu, 2015 yılı sonrası, AP'nin düzensiz göç, terör ve sınır güvenliğine olan -güncel- bakış açısı odaklıdır. Çalışma kapsamında, veri toplama yöntemi ile birincil ve ikincil kaynaklardan yararlanılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Avrupa Parlamentosu, Politika, Düzensiz Göç, Terör, Sınır Güvenliği.

* Doktora Öğrencisi, Bursa Uludağ Üniversitesi, 711716010@ogr.uludag.edu.tr

AMERİKA BİRLEŞİK DEVLETLERİ'NİN GÜVENLİKLEŞTİRME PRATIĞI
KAPSAMINDA ORTA DOĞU'DA UYGULADIĞI
NEKROPOLİTİKANIN ANALİZİ

Büşra DOĞRU*

ÖZET

Amerika Birleşik Devletleri 11 Eylül 2001'de gerçekleşen terör saldırılarının arkasında Osama bin Ladin'in olduğu gerekçesiyle 7 Ekim 2001'de Afganistan'a hava bombardımanı gerçekleştirmiştir. Benzer şekilde, 11 Eylül Saldırıları sonrasında İkinci Körfez Savaşı ya da Irak'a Özgürlük Operasyonu olarak bilinen harekâtı Çokuluslu Koalisyon Kuvvetleri ile birlikte 20 Mart 2003'te Irak'a girerek başlatmıştır. Bu harekâtı başlatmanın gerekçesi olarak ise Amerika, Irak'ın kitle imha silahlarına sahip olduğunu ve bunun ulusal ve küresel bir tehdit oluşturduğunu ileri sürmüştür. Amerika Birleşik Devletleri "barış" ve "güvenlik" söylemleriyle dokunulmazlık kazanarak Orta Doğu'daki Irak ve Afganistan ülkelerinin iç işlerine müdahale etmiş ve sivillerin ölümüne sebep olmuştur. Bu çalışma, bir ülke için ulusal veya küresel güvenlik tehdidi oluşması durumunda acil çözüm gerektiğine ilişkin verilen siyasi karar olarak tanımlanabilen güvenlikleştirme kavramı kapsamında, kimin yaşayıp kimin öleceğine karar verebilen ve sonucunda ölüm politikaları uygulayabilen nekropolitik gücü, Amerika Birleşik Devletleri'nin Afganistan ve Irak'ta uyguladığını ileri sürmektedir. Bu bağlamda çalışmada Amerika Birleşik Devletleri'nin Orta Doğu'da nasıl ve neden nekropolitika uyguladığını incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Nekropolitika, Güvenlikleştirme, Irak, Afganistan

* Arş. Gör., İstanbul Aydın Üniversitesi, bdogru@aydin.edu.tr

SİBER CAYDIRICILIĞIN KAPASİTE BİLEŞENİ: ABD ÖRNEĞİ

Emre İNAN*

ÖZET

Bu çalışmada siber tehditler karşısında başvurulan caydırıcılık stratejisinin kapasite ve iletişim bileşenleri analiz edilmiştir. Soğuk Savaş dönemi ve nükleer silahlar ile özdeşleşen strateji yakın dönemde ortaya çıkan hibrit tehditler karşısında yeniden birçok akademik çalışmanın ilgi odağı olmuştur. Literatürde dördüncü caydırıcılık dalgası olarak adlandırılan bu çalışmalar kümesinin ana özelliği “kimin” caydırılacağından ziyade “neyin” caydırılacağını sorunsallaştırmasıdır. Bu çalışmaların, geleneksel olmayan tehditlerin niteliği, etkileri ve muhtemel karşı tedbirler üzerine eğildiği ve “tehdit-odaklı” bir yaklaşım benimsediği görülmektedir. Bununla birlikte stratejinin üç ana sütunu olan kapasite-iletişim-inandırıcılık bileşenlerinin mevcut yeni tehditler karşısında nasıl uygulandığını incelemek, olması gerekenden çok sahada olanı anlayabilmemiz açısından önem arz etmektedir.

Bu çalışmada siber tehditler karşısında caydırıcı kapasitenin nasıl inşa edildiği, stratejiye nasıl uyarlandığı ve karşı tarafa nasıl aktarıldığı analiz edilmiştir. Karşılaşılan tehditlerin niteliğindeki değişim farklı kabiliyetlere ihtiyaç doğurmaktadır. Bu kapsamda başarılı bir caydırıcılık stratejisi ortaya koyabilmek amacıyla oluşturulan siber kabiliyetlerin inşa-süreci, niteliği ve esas aldığı yaklaşımlar ile söz konusu kabiliyetler üzerinden muhtemel saldırgan aktörlere verilen mesajlar incelenmiştir. Çalışmada caydırıcılığın kapasite ve iletişim bileşenleri ele alınmakta, inandırıcılık bileşenine ise değinilmemektedir. Bunun nedeni, söz konusu bileşenin karşılıklı bir fayda-maliyet hesabını öngörmesi ve karşı aktörlerin yetenekleri, algıları, karar alma mekanizmaları gibi etkenleri de araştırmaya dahil etmesidir. Çalışmanın amacı kapasite-strateji arasındaki ilişkiyi ortaya koymak olduğundan dolayı derinlemesine bir analiz ortaya koymak amacıyla bu bileşen ele alınmamıştır. Bunun yerine, kapasite-inşa süreci ayrıntılarıyla birlikte ele alınarak söz konusu sürecin algılama-karar alma-uygulama safhalarına ışık tutulmuştur.

Çalışmada kullanılan metod en olası vaka analizi olup vaka örneği ABD siber kabiliyetleridir. Vaka analizi için ABD'nin seçilmesinin sebebi küresel siber güvenlik endeksi verilerine göre en etkin siber güç olarak gösterilmesi, güvenlik politikalarının nispeten şeffaf bir yaklaşım benimsemesi ve bir dış politika stratejisi olarak caydırıcılığa ilişkin doktrinel tecrübesidir. Bahsedilen nedenlerden dolayı siber tehditler karşısında ABD'nin geliştirdiği kabiliyetlerin etkin bir caydırıcılık stratejisinin ilk adımı olan kapasite bileşeninin nasıl inşa edildiği konusunda bizlere somut bir fikir vermesi beklenmektedir. Araştırmada söz konusu tehdit algılamasının yoğunluk kazandığı 2010 yılından günümüze kadar olan dönem esas alınmıştır. Analizde kullanılan veri, yayınlanmış olan siber güvenlik strateji belgeleri, araştırma raporları, başkanlık emirleri, kongre kararları ve tatbikat senaryolarının içerik analizine tabi tutulması ile elde edilmiştir.

* Doktora Öğrencisi, Milli Savunma Üniversitesi, emreinan123@gmail.com

Söz konusu veriler ışığında ABD'nin geliştirmekte olduğu doktrin, organizasyonel yapı ve ofansif siber kabiliyetlerin tek bir caydırıcılık tipolojisinden ziyade birden fazla yönetime hizmet edecek şekilde tasarlandığı görülmektedir. İnkâr yoluyla caydırıcılık, dayanıklılık yoluyla caydırıcılık ve cezalandırıcı caydırıcılık olarak sınıflandırılabilir olan bu yöntemler siber tehditler karşısında ABD'ye geniş bir güvenlik yelpazesi sunmaktadır. Bununla birlikte başta ABD ordusu olmak üzere kiritik kabiliyetlerin teknolojik bağımlılıkları, siber tehditlerin fayda-maliyet hesaplamasında cezbedici bir enstrüman olması ve uluslararası alanda henüz oluşturulamayan normların eksikliği halen emekleme aşamasında olan kapasite-inşa süreçlerinin dinamik bir yaklaşımla daha fazla yol kat etmesi gerektiğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Caydırıcılık, Siber Tehditler, Kapasite, İletişim, ABD.

TOPLUMLARARASI ÇATIŞMALARDA SOSYAL KİMLİK YAKLAŞIMI: AVRUPA BİRLİĞİ ÜYELİĞİ PERSPEKTİFİNDE BATI BALKAN DEVLETLERİNİN KİMLİK İNŞASININ ANALİZİ

İsmail Oğuzcan MENTEŞELİ*

ÖZET

Sosyal psikologlar Henri Tajfel ve John Turner tarafından geliştirilen sosyal kimlik yaklaşımı, kolektif kimliği, kimlikler arası ilişkileri ve kimlik inşasını inceleyen bir sosyal psikoloji yaklaşımıdır. Yaklaşım, grup üyeliğinin, benliğin ait olma hissinden yola çıkarak seçilebilir ve inşa edilebilir bir sürecin sonunda oluştuğunu ve bireylerin, toplumsal bir yapı içerisinde kendilerini üyesi oldukları sosyal grubu dikkate alarak tanımladıkları, değerlendirdikleri ve özdeşleştirdikleri varsayımına dayanmaktadır. Bu özdeşleşme sonucunda oluşan sosyal kimliklerin, geniş çaplı düzeyde toplumlararası ilişkilere tesis ettiği ve kimi durumlarda çatışmaların uyuşmazlık boyutunu oluşturduğu görülmüştür. Bu noktada, toplumlararası ilişkilerin dinamikleri çerçevesinde algılanan ya da hissedilen negatif kimlik süreçleri ve seçilmiş travmalar, sosyal kimliğin uyuşmazlığa dönüşmesindeki ana etkenler olarak öne çıkmaktadır. Dolayısıyla, toplumların birbirlerine olan husumetleri, geçmişleri ve algıları özdeşleşilen sosyal kimlikte kendini göstermekte ve çatışmaların boyutunu arttırmaktadır. Diğer taraftan uyuşmazlıkların çözülmesine yönelik pozitif manada inşa edilen sosyal kimlikler de bulunmaktadır. Tarihsel husumetleri bulunan ve çıkar çatışmaları yaşayan ulusların oluşturdukları Avrupa Birliği buna en iyi örnektir. Avrupa Birliği'nin bu başarısı Batı Balkanlar'a yönelik politikasında da kendisini göstermektedir. Toplumlararası çatışmalar yaşayan Boşnak, Sırp ve Arnavut uluslarının biz ve öteki ayırımına dayalı ilişkileri, uyuşmazlıkların seyrini arttırmakta ve bölgesel güvenliğe tehdit oluşturmaktadır. Avrupa Birliği'nin bölgeye yönelik yaklaşımı, arabulucu veya yönlendirici üçüncü bir partinin soruna müdahil olarak uyuşmazlığın çözümlenmesinde pozitif etki doğurmaya yöneliktir. Bu bağlamda uyuşmazlıkların çözümlenmesine yönelik sosyal kimlik yaklaşımı, çalışmada Batı Balkanlar uluslarının Avrupa Birliği üyeliği hedefleri doğrultusunda inşa etmeye çalıştıkları sosyal kimlik sürecinin üyelik perspektifindeki etkilerinin analizini ele alacaktır. Bu amaca ulaşmak için çeşitli haber, söylem, rapor, kitap ve makale taranarak oluşturulan literatürde, içerik analizi ve yorumsamacılık yöntemi kullanılarak tarihsel süreç içerisinde bölge ulusları arasındaki uyuşmazlıkların kökenleri incelenecek, taraflar nezdinde algılanan veya oluşturulan negatif kimlik ve seçilmiş travmalar ele alınacak, bölge devletleri ve Avrupa Birliği nezdinde inşa edilmeye çalışılan sosyal kimliğin bölgesel güvenliğin tesisine ve pozitif barışın sağlanmasına yönelik etkilerinin güncel durumu ve Avrupa Birliği üyeliği yolundaki beklentileri analiz edilecektir.

Anahtar Kelimeler: Sosyal Kimlik Yaklaşımı, Avrupa Birliği, Batı Balkanlar, Negatif Kimlik, Kimlik İnşası.

* Yüksek Lisans Öğrencisi, Bursa Uludağ Üniversitesi, oguzcanmenteseli0@gmail.com

SECURITY PRACTICES OF THE EUROPEAN UNION ON MIGRATION:
AN ANALYSIS OF THE FRONTEX WITHIN THE FRAMEWORK OF
BIOPOLITICS

Gizem ERTÜRK* ve Nursena DİNÇ**

ABSTRACT

The Aegean Area has always been an important transit point for migration; however, the establishment of the European Union gave further impetus to the migration phenomenon and increased the significance of the area within this context. The migration waves have been more visible in the area in recent decades, and particularly after the “2015 Migration Crisis,” this issue has been subject to further securitization in the EU. In this conjuncture, the Frontex, which is an agency set up by the EU in 2005 for the purpose of managing and coordinating the border control efforts, has become more functional in the relevant area, but at the same time, have some questionable actions within the context of human rights. This paper problematizes the rationality behind the existence and practices of such a structure and attempts to make a political and legal analysis of the security practices of the European Union against migration within a framework based on the biopolitics approaches of Michel Foucault and Giorgio Agamben. The dataset of this paper, which focuses on the agency in question by taking it as a case, is formed by making use of the existing literature on the EU’s security policies, the relevant official texts of the Union and Frontex reports on migration practices in and around the Aegean Sea.

Keywords: Migration, Biopolitics, Frontex, Security, European Union, Securitization

AVRUPA BİRLİĞİ’NİN GÖÇ ÜZERİNE GÜVENLİK PRATİKLERİ:
BİYOPOLİTİKA ÇERÇEVESİNDE FRONTEX’İN BİR ANALİZİ

ÖZET

Ege bölgesi göç için her zaman en önemli geçiş noktalarından biri olmuştur; fakat Avrupa Birliği’nin (AB) kuruluşu bu olguya daha da ivme kazandırmış ve bu bağlamda bölgenin önemini daha da artırmıştır. Göç dalgaları son yıllarda bölgede daha görünür hale gelmiş ve özellikle “2015 Göç Krizi”nden sonra bu konu AB’de daha fazla güvenleştirmeye tabi tutulmuştur. Bu konjonktürde, AB tarafından 2005 yılında sınır güvenliğini yönetmek ve koordine etmek amacıyla kurulmuş bir ajans olan Frontex, ilgili alanda daha işlevsel hale gelmekle birlikte, aynı zamanda kendi bünyesinde, özellikle insan hakları bağlamında bazı tartışmaya açık eylemlere de sahiptir. Bu makale, böyle bir yapının varlığını ve uygulamalarının ardındaki rasyonaliteyi sorunsallaştırmakta, Michel Foucault ve Giorgio Agamben’in biyopolitika yaklaşımlarını temel alan bir çerçevede Avrupa Birliği’nin göçe karşı güvenlik uygulamalarının siyasi ve hukuki bir analizini yapmaya çalışmaktadır. Söz konusu kuruma odaklanıp onu vaka çalışması olarak ele alan bu çalışmanın veri seti, AB’nin güvenlik politikalarına ilişkin mevcut literatürden, Birliğin ilgili resmi metinlerinden ve Ege Denizi çevresinde göç uygulamalarına ilişkin Frontex raporlarından yararlanılarak oluşturulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Göç, Biyopolitika, Frontex, Güvenlik, Avrupa Birliği, Güvenleştirme

* Yüksek Lisans Öğrencisi, İstanbul Üniversitesi, gzmertk159@gmail.com

** Yüksek Lisans Öğrencisi, İstanbul Üniversitesi

SAHEL JEOPOLİTİĞİ BAĞLAMINDA BÖLGESEL GÜVENLİK SORUNLARI VE SİLAHLI GRUPLAR

Göktuğ ÇALIŞKAN*

ÖZET

Afrika'da bulunan ve beş ülkeden oluşan Sahel bölgesi jeopolitik açıdan önemli bir bölge olarak düşünülmektedir. Bölge ülkelerinde birçok yer altı zenginliği bulunmaktadır. Ancak bölge yüzyıllardır çeşitli şekilde ve zamanlarda pek çok sorunla karşı karşıya kalmıştır. Moritanya'dan Sudan'a kadar gelen ve 150 milyona yakın kişinin yaşadığı büyük bir bölge olan Sahel'de istikrarı sağlamak için uluslararası ve yerel kurum/kuruluş ve devletlerin çabalarına rağmen bölgedeki güvenlik sorunları hala kötü bir durumda devam etmektedir. Bölgede yaygın hale gelen yoksulluk, eşitsiz imkanlar, sosyal ve politik olarak geri planda kalma ve en önemlisi de çatışmalar ile silahlı terörist grupların etkisinin artışı bölge halklarını hem ciddi şekilde olumsuz yönde etkilemekte, hem de daha da yoksullaştırmaktadır. Buna ek olarak burada yaşanan çatışmalardan kaynaklanan bir mülteci krizi de söz konusudur.

Sahel'de yaşanan zorluklar karmaşık ve çok yönlü olup bunun kaynağı derin bir sömürge mirası, kalıcı ekonomik istikrarsızlıklar, iklimsel değişiklikler, aşırı derecede yoksulluk, kuraklığın artması, eğitim alamayan bir nüfus ve nüfusun hızlı artışı, sürekli artan genç işsizliği, artan terör tehditler ve son olarak Covid-19 salgını gibi hususlardan oluşmaktadır. Aynı zamanda bu sorunlar bir arada devam ettiği için hem yerel yönetimler hem bölge devletleri hem de uluslararası kurumlar bir çözüm elde edememektedir. Bölgede artan terörizm, Tuareg isyanı, yasadışı göç ve insan ticareti gibi güvenlik sorunlarının devam etmesi ile beraber Sahel, jeopolitik olarak son derece kötü bir dönem yaşamaktadır.

Sahel bölgesindeki sorunların çözümü için adım atmak isteyen birçok büyük devlet bulunmaktadır. Sahel'e olan bu ilgi yalnızca yukarıda sayılan güvenlik sorunlarını azaltmak amacıyla değil, aynı zamanda içinde gizlediği muazzam yer altı zenginliklerinden kaynaklanmaktadır. Avrupa devletleri için buradaki ülkeler enerji arzlarının güzergahında yer almakta ve yasadışı kaçakçılık ile terörle mücadele ve göçlerin denetimi gibi sorunlar açısından önemli bir rol oynamaktadır. Bu nedenle başta Fransa olmak üzere Avrupa devletleri buradaki istikrarsızlıkların artmasına izin vermek istememektedir.

Sahel'i on yılı aşkın şekilde kasıp kavuran ve etkisi altına alan güvenlik sorunları on binlerce insanın ölümüne, milyonlarca insanın da yerinde zorla edilmesine ve olağanüstü bir gıda kıtlığına neden olmuştur. Sahel'de yaşanan şiddetli çatışmalar ve güvensizlik durumu ciddi bir insani krizi de yanında getirmiştir. 2020 yılı ekim ayında yaklaşık 13 buçuk milyon insanın acil yardıma ihtiyacı bulunmakta olup bu sayı toplam Sahel nüfusunun yaklaşık yüzde 20'sini oluşturmaktadır. Dolayısıyla durumun ciddiyeti tüm vahametiyile karşımızda durmaktadır.

* Doktora Öğrencisi, Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, basbakangoktug@gmail.com

Bu çalışmanın amacı Sahel jeopolitiği bağlamında bölgedeki güvenlik sorunlarını, bu sorunların bölge insanlarını nasıl ve ne şekilde etkilediğini ve son olarak bölgede faal durumda olan silahlı grupların varlığı ile bu grupların bölgeyi nasıl etkilediğini ortaya koymaktır. Dolayısıyla çalışmamızın içeriğini Sahel jeopolitiğinin açıklanması, bölgedeki güvenlik sorunları ile Sahel'de faal olan silahlı gruplar oluşturacaktır. Araştırmamızda kullanacağımız yöntemler ise nitel ve betimsel araştırma yöntemleri olacaktır. Araştırmamızın ana sorusu ise Sahel bölgesinde faaliyet gösteren silahlı terörist gruplar ile diğer güvenlik sorunlarının Sahel bölgesini, bölgedeki insanları ve bölgeyle ilişkili diğer devletleri ve uluslararası örgütleri nasıl ve ne şekilde etkilediğinin saptanmasıdır.

Anahtar Kelimeler: Sahel, Silahlı Gruplar, Güvenlik, Terörizm, Terörle Mücadele

CAUSES OF FAILURE OF THE IMPLEMENTATION OF NATIONAL
ACTION PLAN (NAP) 1325 IN AFGHANISTAN

Zorah AMINPOOR*

ABSTRACT

Undoubtedly, the development of a society requires the participation of all social and political classes and groups in a safe and peaceful environment. Therefore, women which make up half of the world population, play an important role in the peace-making and peace-keeping processes. The spread of insecurity and the increase in violence and violations of women's fundamental rights led to the adoption of the United Nations Security Council Resolution (UNSCR1325) as an international document for the promotion of women's active participation in peace and security. Given that, Afghan women have been the victims of violence, gender inequality, discrimination, and intolerance for many years, as well as being far from a safe and peaceful environment, the Afghanistan government adopted the National Action Plan (NAP1325) in 2015. This research has been aimed to recognize the causes of the failure of the implementation of Afghanistan NAP 1325, based on a descriptive and analytical research method. To achieve the purpose of the research, the reasons for the adoption of UNSCR 1325, the responsibility of countries towards its implementation, and the performance of the Afghan government in the implementation of NAP 1325, will be examined. Research outcomes prove that there are several reasons that the implementation of NAP 1325 has been failed. First incompatibility of the NAP 1325 with the religious and traditional norms and practices of the Afghan society and the conservative performance of the Afghan government in implementing NAP 1325. In addition, lack of solidarity and unity among the Afghan women in advancing the NAP 1325, improper performance of women's rights organizations and the Ministry of Women's Affairs in implementing the NAP 1325, and the lack of a monitoring committee on the performance of organizations and agencies implementing the NAP 1325 are other factors that led to the failure of the implementation of the NAP in Afghanistan. . International Community pressure on the Taliban to accept the resolution, developing a new NAP 1325 following the religion, customs and traditions of Afghan society, making a monitoring committee to supervise the performance of NAP 1325 implementing organizations, can be effective for the successful implementation of it.

Keywords: United Nations, Security Council, Peace, Security, Violence, Woman

* Yüksek Lisans Öğrencisi, İstanbul Aydın Üniversitesi, zohre.amini2013@gmail.com

PUTTING MEDIATION IN THE RIGHT PLACE IN IR: A CRITICAL
LITERATURE REVIEW FOR INTERNATIONAL MEDIATION

Cavit Emre AYTEKİN* ve Mehmet Akif OKUR**

ABSTRACT

Mediation is the intervention of a 3rd party to peacefully resolve a conflict in which it is not a direct participant. Then international mediation is simply the implementation of that involving actors and issues within the scope of international politics. The first consequence of mediation on a bilateral conflict is to turn it into a tripartite issue of communication and negotiation. International mediation has become an effective institution frequently encountered in the history of diplomacy due to the broad instruments of diplomacy. The literature of international mediation, on which substantial studies as a diplomatic activity have been conducted, consists mostly of studies focusing on two major issues. One of them is the studies investigating the variables affecting the success of mediation. The second prevalent focus is on the variables that affect the motivation of the parties to mediation. Researches focusing on those two problems provided valuable information regarding the factors influencing the realization of mediation diplomacy and the factors behind its successful outcome.

This study aims to provide a critical review of the current international mediation literature, which is primarily based on problem-solving methodology. This evaluation is aimed to lead a discussion of the tendencies that have evolved as a result of the methodological choice in question, including the lacunae of literature recognized. The examined literature, for example, demonstrates an analytical challenge that this form of conflict resolution is handled as a static model, and the descriptive conditions required for third-party involvement to be termed mediation can only be found in a limited historical period. It has been revealed that the prevalent definitions of international mediation are the root of the problem. In these definitions, mediation is explained through comparisons with judicial processes in terms of conflict resolution. Mediation is characterized as an alternative to the judicial process that protects the autonomy of the parties to a dispute by providing possibilities for conversation and negotiation while removing them from the pressure of a binding authority. The formulation of a basic concept of international mediation with an inter-level transfer mechanism based on the extension of this activity to include examples of this activity in international conflicts will be highlighted as an exceptional example for the discipline of International Relations.

Various pressure mechanisms which are a part of international politics can be as strong and decisive as legally binding in driving actors in international relations to make a certain decision occasionally. As a result, a direct reference to the IR Theory and diplomatic history as to how it is defined is required for international mediation. An alternative definition of international mediation will be presented as a consequence of the critical review to overcome these incompatibilities. The review of the literature will be concluded with an original definition of mediation and a proposal for a historical research concept to the studies of mediation. The critical literature review suggests historical investigations into diplomatic mediation containing original definition, including interrelation with international order and established peace principles, could be an excellent opportunity to improve conflict resolution studies,

Keywords: Mediation, Conflict Resolution, Peace, Diplomacy

* Arş. Gör., Kafkas Üniversitesi, cavitemreaytekin@gmail.com

** Prof. Dr., Yıldız Teknik Üniversitesi, mehmetakifo@yahoo.com

THE FAILURE OF THE DOHA AGREEMENT TO BRING PEACE TO
AFGHANISTAN: CAUSES AND CONSEQUENCES

Sajjad SAMADI*

ABSTRACT

An opportunity has arisen for Afghanistan, which has been dealing with war for 40 years, and it has faced many difficulties in how to use this opportunity. The Doha agreement was an important opportunity not only for Afghanistan but also for the countries of the region to bring peace in the region. Although the Afghan peace process has been fragmented for many years during the rule of former Afghan President Hamid Karzai, it became a serious issue when the United States began negotiations with the Taliban. The United States and the Taliban signed an agreement with the Taliban on February 29, 2020, and in September of that year, inter-Afghan peace talks began between the delegations of the Islamic Republic of Afghanistan and the Taliban.

The Afghan peace process is a set of efforts to end the war in Afghanistan through dialogue and negotiation. The main part of this process is the US-Taliban agreement and the inter-Afghan talks. Peace talks between a high-ranking government delegation and several Afghan political figures and the Taliban officially began in Doha. The talks will focus on securing a ceasefire, releasing prisoners, and how the future government system will look.

Under the agreement, the United States pledged to force the Afghan government to release 5000 Taliban prisoners from Afghan prisons and to withdraw US troops from Afghanistan by May 2021. In return, the Taliban pledged to reduce violence in Afghanistan and to begin inter-Afghan peace talks with the Government of the Islamic Republic of Afghanistan. With the new US administration led by Democrat Joe Biden coming to power, the Biden administration has decided to revise the Doha Agreement. Under the Doha agreement, the Taliban were to reduce violence to zero against US and NATO forces but intensified their attacks in Afghanistan and on Afghan security forces in particular, which causes disagreement between the two sides on the ceasefire and the slowness of the Afghan-Afghan peace talks.

In the meantime, I will research the reasons for the failure of the Doha agreement and I will explain the consequences of this failure. Given the failure of the US-Taliban peace talks, the lack of dialogue between Afghan leaders, and the lack of respect for the Afghan constitution is more apparent than ever. Because the peace process must be government-oriented and driven by the ownership and leadership of the Afghan government. The pressure of the USA on the Afghan government and Taliban attack on Afghan security put the agreement to a dead-end and Afghan security forces' trust in the state has decreased and they were surprised against whom they were going to fight. These are the reasons that the Doha agreement for "bringing peace to Afghanistan" has failed. In my opinion, one of the most important reasons is that it does not make too many promises to the government of Afghanistan and that it gives more authority to a group that acts with terrorism and strengthens its hands. I am going to discuss these issues at the 1st International Graduate Student Conference.

Keywords: Peace, Taliban, Afghanistan, Doha Agreement

* Yüksek Lisans Öğrencisi, İstanbul Aydın Üniversitesi, sajjadsamadi@stu.aydin.edu.tr

INVASION OF UKRAINE BY RUSSIAN FEDERATION: A BLATANT PROOF OF THE MODULAR SYSTEM THEORY ON INTERNATIONAL RELATIONS

Abdullah Metin DURMUŞ*

ABSTRACT

The author has introduced the Modular System Theory on International Relations (MSTIR) in 2006. The Theory has two pillars:

First pillar: Three assumptions of the theory are laid down in the study which defines the modular character of international actors as well as the international system itself. Here are the main assumptions of the MSTIR:

1. International system functions as a module, consists of other modules, which are called actors of the international relations.
2. The actors of international relations do also function as a module. An entity which cannot function as a module cannot be regarded as an actor of international relations.
3. The actor which fails to function as a module for a specific period of time may be dissolved or divided and embedded in another international actor in such a way that the global balance of power will not be adversely affected.

Second pillar: The theory is based on the assertion that “Power Politics” is still one of major diplomacy tools in International Relations, thus it is necessary to develop a quantitative and objective method to calculate power of international actors. If one international actor (state or international organisation) can calculate potential power of itself and its possible adversary, it will not easily risk military conflicts. This method will boost efforts for peaceful resolution of conflicts of interest. The Global Potential Power Distribution Chart, which is calculated based on three main characteristics establishing power of international actors, namely population, territory and economic power (GDP), shows “potential power of states and international organisations”. It depends on the international conjecture how much of its potential power an international actor may execute in diplomacy.

Russian Federation, under the leadership of Vladimir Putin, has been following the policy to divide Ukraine into smaller modules by invading in order to annex them since 2014. By means of this policy, President Putin wants to increase the potential power of the RF (territory, population and GDP). What he does is a blatant proof of the assumptions of the MSTIR in the 21st Century. However, he made some fatal miscalculations. President Putin’s mistakes were ignoring and underestimating the reaction of the Civilized World to the invasion of Ukraine by RF. There is a lesson for NATO as well.

The ideas and comments made in this study belongs to the author and cannot be regarded as official declarations of any institution or state.

Keywords: Scale of Power, Power Politics, Conflict Resolution, European Union, NATO, United Nations, Ukraine, Russian Federation, China

* Yüksek Lisans Öğrencisi, Başkent Üniversitesi, ametindurmus@gmail.com

THERE THE ARCTIC GOES INTO THE COLD WAR: A FUTURE SCENARIO

Merve Müge ŞENGÜL*

ABSTRACT

The Arctic, “Icy Curtain” of the Cold War slightly modified its narrative towards “the Age of Arctic”, “Global Arctic” as climate change made remarkable affects over its landscape. Rapidly changing ecosystem in which the region is warming at twice the global rate has direct impact on its geopolitics. Once deemed as exceptional region, the Arctic was a unique and apolitical region exempts from politico-strategic dynamics and cooperation characterizes the region for problem solving, according to “Arctic exceptionalism”, the phenomenon dominating Arctic narratives in the post-Cold War period. However, proactive Russian flag-planting in the North Pole in 2007 broke the tone and catalyzed who owns the Arctic debate. Russian invasion of Crimea in 2014 unleashed the greater risk of Arctic exceptionalism disintegration. This event paved the way for greater Sino-Russian cooperation after Western sanctions towards Russia. The United States, on the other hand, slightly made provisions against this partnership by setting more tangible policies. The more the region globalized, the more alarming discussions embarked upon the future scenarios of the Arctic exceptionalism and great powers rivalry in the region as it was used to be in the Cold War. Yet, the Arctic was still the region where the regional actors remained scientific cooperation in the time of escalation and agreed to disagree at least, as the very illusion of peaceful cooperation. Russia’s invasion of Ukraine in 2022 undermined this environment eventually. Canada, the Kingdom of Denmark, Finland, Iceland, Norway, Sweden, and the United States, 7 of the Arctic Council members apart from Russia, issued the statement denouncing Russia and halting work of the council in which Russia currently chairs. Russia, as the biggest and the most industrialized Arctic country with embraced Arctic identity more than the other regional states, is an indispensable part for the Arctic cooperation anyway.

The paper is guided by a challenge is to question Ukraine invasion further accelerate great power competition in the region under Sino-Russian cooperation given the sanctions, degraded Western diplomatic relations, increased Arctic militarization towards Russia. Taking into the consideration China’s abstaining from the UN condemnation to Russia for its invasion of Ukraine and their ongoing partnership in the region, the paper sticks to the assumption that prospective Sino-Russian cooperation is to continue in the region where greater renewal cold-war narrative burgeons.

Keywords: Arctic Exceptionalism, Cold War, Russia, China

* Yüksek Lisans Öğrencisi, İstanbul Aydın Üniversitesi, mmugesengul@gmail.com

CHINA'S CYBER POLICY AND ITS IMPLICATIONS FOR DEVELOPMENT
OF INTERNATIONAL STANDARDS

Buket KAYA*

ABSTRACT

The Chinese government is seeking to collaborate with the international community to advance and preserve the development of secure and open cyberspace. The US government is pursuing similar interests by intending to operate worldwide to enhance an open and reliable cyberspace. Although both of the governments' officially declared statements and objectives suggest that the US and China share a lot in common in their prospects on international law and cyberspace standards and norms, both countries' have distinctively differing viewpoints. Some of the major differences on implementation of cyberspace strategy between China and the US will likely remain challenging and divisive, as China is currently unwilling to cooperate on matters such as internet sovereignty and information control, which Chinese authorities acknowledge as vital to the maintenance of the legitimacy of the Chinese Communist Party regime. This paper suggests that by highlighting the growing necessity to regulate domestic and foreign policy priorities in cyberspace, China will be able to maintain its cyber sovereignty through applying legal measures against foreign initiatives within the country.

Keywords: Cyber Security, China, Internet Sovereignty, Information Control, US hegemony

* Yüksek Lisans Öğrencisi, İstanbul Aydın Üniversitesi, buketkaya@stu.aydin.edu.tr

THE ANALYSIS OF THE EFFECTS OF THE IRREGULAR MIGRATION
FROM AFGHANISTAN ON EUROPEAN SECURITY

Aslıhan YALAZ*

ABSTRACT

The beginning of the US withdrawal from Afghanistan and the Taliban's subsequent return to power in August 2021 brought along irregular migration from Afghanistan. At the very beginning of the developments, UNHCR announced that more than 500.000 people were expected to leave Afghanistan, while all states on the migration routes, whether being transit and/or destination countries and especially the EU, approached the issue from a security perspective. The fact that Afghans were the second nation with the highest number of asylum requests in Europe in the period before the said developments caused the EU to put these new mass migrations at the top of its agenda. In this context, when the Union's policies on irregular Afghan migration and the statements of EU representatives are examined, it is seen that irregular Afghan migration is perceived as a security threat within the scope of high policy and is securitized. In line with this information, which we have conveyed in general and abstract, the study will look for answers to the questions "How has irregular migration from Afghanistan affected European security?" and "Why is the EU securitizing irregular Afghan migration?". For this purpose, the effects of irregular Afghan migration on European security will be analyzed theoretically in the context of the Copenhagen School's approaches to securitization, sectors of security, and regional security complex. In this study, whose method is qualitative data analysis, primary and secondary sources in the English and Turkish literature were used.

Keywords: Afghanistan, European Union, Irregular Migration, Security, Copenhagen School.

* Yüksek Lisans Öğrencisi, Bursa Uludağ Üniversitesi, aslihanyalazz@gmail.com

**SYRIAN CITIZEN JOURNALISTS AND COMMUNICATION
TECHNOLOGIES: TOOLS IN EVADING STATE REPRESSION**

Mark BARROW*

ABSTRACT

One of the major components of war is the extent to which governments will go to control the flow of information, to prevent their idealized narrative from being questioned and undermined by reports transmitted from the ground. However, is this control of information still possible, now that we live in an increasingly interconnected society where communication technologies can transmit information around the world in a matter of seconds?

In this presentation, I look at the impact digital media is having on contemporary conflict, by specifically investigating the role it plays in enabling Syrian citizen journalists to disseminate information relating to the ongoing civil war to audiences around the world. I find that these individuals are increasingly relied upon for coverage of the war, given that its inherent dangers prevent traditional news reporting. By using mobile phones and the Internet, and with the help of activists living in the diaspora, they record and upload footage of the war's atrocities, often undermining the Syrian government's sanitised version of events. Although the regime employs wide-ranging measures to track down and stop these individuals, they have become adept at using technologies, such as virtual private networks, to conceal themselves online. The situation therefore resembles a technological and dangerous game of cat-and-mouse, where citizen journalists continuously attempt to remain one step ahead of their pursuers.

The article aligns to the conference's objectives of understanding how security and peace contend with features of 21st century society, namely the ubiquity of technologies and our global interconnectivity.

I have carried out an extensive discourse analysis of news articles, interview transcripts, reports published by international organisations and social media content. The project is also well-grounded in relevant theory.

Keywords: Communication Technologies, Citizen Journalism, Syrian Civil War, State Repression, Diaspora Activists

* Phd. Researcher, University of Cambridge, mdb74@cam.ac.uk

TALİBAN'IN AFGANİSTAN'DA İKİNCİ HAKİMİYETİ

Abdul Khalil QARQEEN* ve Filiz KATMAN**

ÖZET

Bu araştırmada Amerika Birleşik Devletleri (ABD) öncülüğündeki barış anlaşmalarının olumlu ve olumsuz etkilerine değinerek ülkede Taliban'ın ikinci kez hakimiyetinin arkasındaki gizli anlaşmaları açıklamaya gayret edilmiştir. Pakistan'ın dolaylı olarak arabuluculuğu ve ABD'nin bölgesel politikasının sonuçlarını Afganistan'a mal edilmesinin nedenleri incelenmiştir. Sovyetler Birliği'nin Afganistan'dan geri çekilmesinden sonra ortaya çıkan boşluğu mücahitler arasında güç kavgasına dönüşmesi Taliban örgütünün ortaya çıkmasına neden olmuştur. Ülkede mücahit gruplar arasında anlaşmazlıklar iç savaş ve istikrarsızlığı beraberinde getirmiştir. Böylece Pakistan üzerinden ülkenin güneyinde ortaya radikal İslami örgütlenmenin filizlenmesine sebebiyet vermiştir. Dış güçlerin müdahalesiyle Taliban örgütü ülkenin %90'ına hakimiyet sağlamıştır. 11 Eylül 2001 saldırısıyla ABD'nin işgaline giden süreç başlamış ve Taliban iktidarının sonlandırılmasıyla yeni hükümet teşkil edilmiştir. Ancak Taliban örgütü yeni kurulan hükümet döneminde de etkinliğini kurmuştur. 2014 sonrası ABD, Afgan hükümeti ve Taliban örgütü arasındaki anlaşma çabalarına sonuçsuz ve gizli anlaşmalar neticesinde 2021 yılına gelindiğinde ise ülke ikinci kez Taliban örgütüne teslim edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Taliban, Afganistan, ABD, Pakistan, İç Savaş.

ABSTRACT

In this research, it aims to explain the secret agreements behind the Taliban's domination for the second time in the country by mentioning the positive and negative effects of the peace agreements led by the United States of America (USA). The reasons for Pakistan's indirect mediation and the consequences of the US's regional policy to Afghanistan are examined. The vacuum that emerged after the Soviet Union's withdrawal from Afghanistan turned into a power struggle between the mujahideen, which led to the emergence of the Taliban organization. Disputes between mujahideen groups in the country brought about civil war and instability. Thus, it caused the emergence of a radical Islamic organization in the south of the country through Pakistan. With the intervention of foreign powers, the Taliban organization dominated 90% of the country. With the September 11, 2001 attack, the process leading to the invasion of the USA started and the new government was formed with the end of the Taliban rule. However, the Taliban organization has also established its effectiveness during the newly established government period. After 2014, as a result of inconclusive and secret agreements between the USA, Afghan government and the Taliban organization, the country was handed over to the Taliban organization for the second time in 2021.

Keywords: Taliban, Afghanistan, USA, Pakistan, Civil War.

* Yüksek Lisans Öğrencisi, İstanbul Aydın Üniversitesi, khalilqarqeen24@gmail.com

** Dr. Öğr. Üyesi, İstanbul Aydın Üniversitesi, filizkatman@aydin.edu.tr

COMPARISON OF CHINESE AND INDIAN INFLUENCES IN
AFGHANISTAN WITH REGARDS TO THE NEIGHBORHOOD RELATIONS

Masood LUDIN* ve R. Kutay KARACA**

ABSTRACT

This article summarizes the importance of Afghanistan in its giant and at the same time a volatile neighborhood, the importance of the geography of Afghanistan, its geopolitical and geostrategic importance in the region. How Afghanistan deals with internal and external affairs when the country is surrounded by a giant and a completely nuclear neighborhood

The article mainly presents the influence of Chinese and Indian interactions on Afghanistan, compares their interactions with regards to the neighborhood relations. A qualitative study was performed in which the secondary data was collected from existing literature, published reports, newspaper articles, web articles and other secondary sources to get an understanding of the Sino-Afghan and Indo-Afghan relations and their influence on Afghanistan. It has been found in the research article that both Chinese and Indian interactions cause substantial influences on Afghanistan in terms of politics, economy, security and culture. However, the comparison of the Chinese interactions on Afghanistan with the effects of Indian interactions on Afghanistan indicates that Chinese interactions are more likely to influence Afghanistan in economic terms as compared to India, while the military, political and cultural interactions of China are less or limited in comparison to the Indian interactions, The article also suggest ways in which the two neighboring countries can convert their negative rivalries into cooperation in the region and how Afghanistan can be a connecting bridge between the two.

Keywords: Afghanistan, Geography Importance, Chinese interactions, Indian interactions, Political interactions, Economic interactions, Cultural interactions, Military interactions

* Yüksek Lisans Öğrencisi, İstanbul Aydın Üniversitesi, massodludin@yahoo.com

** Prof. Dr., İstanbul Aydın Üniversitesi, ragipkaraca@aydin.edu.tr

AFGANİSTAN’DA ÇİN VE HİNT ETKİLERİNİN KOMŞULUK İLİŞKİLERİNE GÖRE KARŞILAŞTIRILMASI

ÖZET

Bu makale, Afganistan’ın büyük ve aynı zamanda değişken bir komşuluğun önemini, Afganistan coğrafyasının önemini, bölgedeki jeopolitik ve jeostratejik önemini özetlemektedir. Afganistan, Ülkesi komşuluk olarak nükleer komşulukluğu sahip iken, iç ve dış meselelerle nasıl başa çıkıyor?

Bu makale, ağırlıklı olarak Çin ve Hindistan etkileşimlerinin Afganistan üzerindeki etkisini ortaya koymakta, karşılıklı etkileşimlerini komşuluk ilişkileri açısından karşılaştırıldığında. Çin-Afgan ve Hint-Afgan ilişkilerini ve bunların Afganistan üzerindeki etkisini anlamak için mevcut literatür, yayınlanmış raporlar, gazete makaleleri, web makaleleri ve diğer ikincil kaynaklardan ikincil verilerin toplandığı nitelikli bir çalışma yapıldı. Araştırma makalesinde hem Çin hem de Hint etkileşimlerinin Afganistan üzerinde siyaset, ekonomi, güvenlik ve kültür açısından önemli etkilere neden olduğu tespit edildi. Bununla birlikte, Afganistan üzerindeki Çinin etkisi Afganistan üzerindeki etkileri ile Hindistan etkileşimlerinin karşılaştırılması, Çin etkileşimlerinin Hindistan’a kıyasla ekonomik açıdan Afganistan’ın üzerine etkileme olasılığının daha yüksek olduğunu, Çin’in askeri, siyasi ve kültürel etkileşimlerinin ise daha az veya sınırlı olduğunu gösterilmektedir. Hint etkilemesiyle karşılaştırıldığında. Makale ayrıca, iki komşu ülkenin bölgedeki olumsuz rekabetlerini işbirliğine dönüştürebilecekleri ve Afganistan’ın ikisi arasında nasıl bir köprü olabileceği konusunda önerilerde bulunuyor.

Anahtar Kelimeler: Afganistan, Coğrafyanın Önemi, Çin etkileşimleri, Hint etkileşimleri, Siyasi etkileşimler, Ekonomik etkileşimler, Kültürel etkileşimler, Askeri etkileşimler

ROLE OF NATO IN THE UKRAINIAN CRISIS: NATO CONFLICT
MANAGEMENT STRATEGIES

Tamana AHMADI*

ABSTRACT

This study examines the historical background of the Ukrainian crisis, the factors responsible for the outbreak and escalation of the crisis, as well as the roles played by major actors in the crisis. The study seeks to analyze the role of the North Atlantic Treaty Organization (NATO) and its conflict management strategies during the Ukrainian crisis. The origin of the Ukrainian is neatly linked to the historical developments of the existence and later dissolution of the former USSR after the end of the Cold War, but the issues relating to sovereignty of State as emphasized by the Treaty of Westphalia has dominated the crux of analysis. The study analyzes various data sources, most especially secondary sources such as; TV broadcasts, videos, books, journals, and other sources. The findings reveal that various world leaders of major superpowers, as well as other actors, have greatly contributed to the lingering and escalatory nature of the Ukrainian crisis. Also, the analysis shows that effective management strategies of conflicts through the instrumentality of diplomatic approach have not been thoroughly utilized by actors involved over the years.

Keywords: NATO, Ukraine, Russia, Management Strategies, Ukrainian Crisis

* Yüksek Lisans Öğrencisi, İstanbul Aydın Üniversitesi, tamanna.ahmadi@gmail.com